

Sbírka zákonů a nařízení Síňší Československého.

Částka 30.

Vydána dne 21. května 1927.

Obsah: (58. a 59.) **58.** Úmluva mezi republikou Československou a královstvím Bulharským o vzájemné právní ochraně a právní pomoci ve věcech občanských a obchodních. — **59.** Úmluva mezi republikou Československou a královstvím Bulharským o vydávání zločinců a právní pomoci ve věcech trestních.

58.**Úmluva**

mezi republikou Československou a královstvím Bulharským o vzájemné právní ochraně a právní pomoci ve věcech občanských a obchodních.

JMÉNEM REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ.**JMÉNEM REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ****A****KRÁLOVSTVÍ BULHARSKÉHO**

BYLA SJEDNÁNA TATO ÚMLUVA S DODATKOVÝM PROTOKOLEM:

Úmluva

mezi republikou Československou a královstvím Bulharským o vzájemné právní ochraně a právní pomoci ve věcech občanských a obchodních.

President republiky Československé a Jeho Veličenstvo král Bulharů, přejíce si upravit právní styky obou států pokud se týkají vzájemné právní ochrany a právní pomoci ve věcech občanských a obchodních, rozhodli se sjednati o tom úmluvu. K tomu cíli jmenovali svými zmocněnci:

President republiky Československé:
pana Bohdana Pavlů,

mimořádného vyslance a zplnomocněného ministra republiky Československé v Sofii, a

pana JUDra Emila Spiru,
odborového přednostu ministerstva spravedlnosti,

Конвенция

между Чехословашката Република и Царство България относително взаимната правна защита и съдебна помощ въ областта на гражданското и търговското право.

Председателя на Чехословашката Република и Негово Величество Царя на България въ желанието им да уредят юридическите връзки между двете Държави, които се касае до взаимната правна защита и съдебна помощ въ областта на гражданското и търговското право, решиха да сключат за тая цел една Конвенция и назначиха като пълномощници:

Председателя на Чехословашката Република:

Господинъ Богданъ Павлу,
Извънреденъ Пратеникъ и Пълномощенъ Министъръ на Чехословашката Република въ София, и

Господинъ Докторъ Емилъ Спира,
Началникъ на Отдѣление въ Министерството на Правосъдието.

Jeho Veličenstvo král Bulharů:

pana Atanase D. Burova,
ministra zahraničních věcí a kultury,

kteří, vyměnivše si své plné moci a shledavše je v dobré a náležité formě, shodli se na těchto ustanoveních:

HLAVA PRVNÍ.**Ustanovení všeobecná.****Článek 1.****Stejné nakládání.**

1. Příslušníci každé ze smluvních stran budou požívat na území druhé strany týchž práv jako vlastní příslušníci, pokud jde o zákonou a soudní ochranu jejich osob a majetku.

2. Budou mít svobodný a volný přístup k soudům druhého státu za stejných podmínek a v téže formě jako jeho vlastní státní příslušníci.

HLAVA DRUHÁ.**Osvobození od jistot a záloh.****Článek 2.**

1. Od státních příslušníků československých nebo bulharských, kteří mají své bydliště v Bulharsku nebo Československu, a kteří před soudy jednoho z obou států budou jednat jako žalobci nebo intervenenti, nebude požadována nižší jistota nebo složení k soudu z toho důvodu, že jsou cizinci nebo, že nemají v tuzemsku bydliště nebo sídla.

2. Totéž platí o složení zálohy se strany žalobců nebo intervenientů k zajištění soudních útrat. Těhož ustanovení jest užito při žalobách navzájem a v opravném řízení.

3. Příslušníci jedné z obou smluvních stran, mají-li bydliště mimo území druhé strany, budou účastni téhož osvobození, jsou však povinni, vznášejíce žalobu, označit osobu, která tam bydlí a bude opravněna přijímat jich jménem všechny spisy týkající se sporu.

Článek 3.

1. Byl-li žalobce nebo intervendent nebo stěžovatel (odvolatel), který jest podle článku 2

**Негово Величество Царя на
Българитѣ:**
Господинъ Атанасъ Д. Буровъ,
Министър на Външнитѣ Работи и на Изповѣданията;

които, следъ като размѣниха пълномощията си, намѣрени въ надлежна форма се съгласиха върху следнитѣ постановления:

ГЛАВА I.**Общи постановления.****Членъ 1.****Едноство въ третирането.**

1. Поданиците на всичка отъ Договорящите Стани ще се ползватъ въ територията на другата Страна съ сѫщите права, които иматъ поданиците на тая последната, що се касае до законната и сѫдебната защита на тѣхната личност и на тѣхните имущества.

2. Тѣ ще могатъ свободно да действуватъ предъ сѫдилищата на другата Държава, при сѫщите условия и при еднакъвъ начинъ както и собствените поданици.

ГЛАВА II.**Освобождение отъ залози и отъ влогове.****Членъ 2.**

1. Никакъвъ залогъ или влогъ, подъ каквото и наименование да бѫде, не би могълъ да бѫде наложенъ, поради качеството имъ на чужденци или поради липса на мѣстожителство или на мѣстопребиване въ Страната, на българските поданици или на чехословашките поданици, които иматъ мѣстожителството си въ Чехословашко или България и, които ще бѫдатъ истци или трети лица встѫпили въ процеса предъ сѫдилищата на една отъ дветѣ Държави.

2. Сѫщото правило се прилага и къмъ вносните, които би се искали отъ истците или третите лица за обезпечение на сѫдебните разноски. То се прилага сѫщо и при насреценъ искъ и въззвено производство.

3. Поданиците на една отъ Договорящите Стани, живущи вънъ отъ територията на другата Страна, ще се ползватъ отъ сѫщото право, но тѣ ще бѫдатъ длъжни, като предявяватъ своите искове, да обозначаватъ едно лице, живуше въ тая територия съ право да получава отъ тѣхно име всичките книжа по дѣлото.

Членъ 3.

1. Ако единъ ищецъ или едно трето лице, което подава апелационна или касационна жалба е

nebo podle zákona platného ve státě, kde spor je zahájen, osvobozen od placení jistoty, složení k soudu, či zálohy, odsouzen soudy jednoho ze smluvních států k náhradě útrat sporu, bude toto rozhodnutí rovněž lze vykonať cestou uvedenou v článku 9 na území druhého státu týmž způsobem jako rozhodnutí jeho vlastních soudů.

2. Žádosti jest přiložiti rozhodnutí soudu, který na něm osvědčí, že nabyla moci práva. Žadatel přiloží rovněž překlad těchto listin, ověřený podle předpisů článku 10 této úmluvy.

3. Nebude třeba předchozího slyšení stran, odsouzené straně však vyhrazeno bude právo stížnosti, připouštějí-li ji zákony státu, kde jest exekuci provést.

4. Totéž platí o soudních rozhodnutích, kterými výše nákladů sporu stanovena bude později.

HLAVA TŘETÍ.

Právo chudých.

Článek 4.

1. Příslušníkům jednoho z obou států přiznává se na území druhého státu právo chudých za týchž podmínek, jež platí pro vlastní příslušníky.

2. Bylo-li příslušníku jednoho státu povoleno příslušníkům úřadem právo chudých, bude ho účasten také před soudy druhého státu při všech procesních úkonech, které se týkají též věci, čítajíc v to i řízení exekuční.

Článek 5.

1. Vysvědčení chudoby bude vydáno úřady stálého pobytu žadatele nebo, nemá-li ho, úřady místa, kde se právě zdržuje.

2. Nezdržuje-li se žadatel na území jedné ze smluvních stran a nevydají-li mu úřady jeho skutečného pobytu vysvědčení chudoby, po-

osvobozeno, bило по силата на чл. 2, било по силата на закона на Държавата, където искатъ е заведенъ, да внесе депозитъ, влогъ или парична вноска въ съда като гаранция, е осъденъ отъ съдилищата на една отъ дветѣ Държави на съдебнитѣ и по водено на дѣлото разноски, решението може също да бѫде приведено въ изпълнение, по начина указанъ въ членъ 9, върху територията на другата Държава, по същия начинъ, както решенията издадени отъ нейнитѣ собствени съдилища.

2. Искането ще бѫде придружено отъ решението, скрепено съ засвидѣтелствуващо, установяваще, че то е влѣзло въ законна сила. Това засвидѣтелствуващо ще бѫде издадено отъ съда, който е издалъ решението. Просителътъ ще представи също преводъ отъ тия документи, надлежно завѣрени, съгласно предписанията на членъ 10 отъ настоящата Конвенция.

3. Не ще бѫде необходимо да се изслушватъ странитѣ, освенъ въ случай на възражение, което би последвало отъ осъдената страна, когато това възражение се допуска споредъ законитѣ на Държавата, където изпълнението трѣбва да стане.

4. Същите постановления се прилагатъ по отношение на съдебнитѣ решения, чрезъ които ще бѫде опредѣленъ допълнително размѣра на съдебнитѣ разноски.

ГЛАВА II.

Безплатна съдебна помощъ.

Членъ 4.

1. Безплатната съдебна помощъ ще се допуска на поданиците на една отъ дветѣ Държави въ територията на другата Държава при същите условия, които сѫ въ сила за собствените поданици.

2. Ако бесплатната съдебна помощъ е била допустната отъ компетентната власт на поданикъ на една отъ дветѣ Държави, тоя поданикъ ще се ползува отъ нея също и предъ съдилищата на другата Държава въ всичките съдебни производства относящи се до същото дѣло, включително и производството по изпълнението.

Членъ 5.

1. Удостовѣрението за бедностъ, ще бѫде издавано отъ властите на Държавата, където просителъ има постоянно си мѣстожителство, или при липса на такова отъ властите на мѣстото на сегашното му мѣстопребиване.

2. Ако просителъ не пребивава върху територията на една отъ Договорящите Страни и ако властите на мѣстото на неговото фактическо

stačí vysvědčení příslušného diplomatického nebo konsulárního zástupce.

3. Nemá-li žadatel pobytu ve státě, kde žádá o právo chudých, bude vysvědčení chudoby bezplatně ověřeno diplomatickým či konsulárním zástupcem státu, kde má být předloženo.

Článek 6.

1. Přeje-li si sporná strana, mající bydliště nebo pravidelný pobyt na území jednoho smluvního státu, býti účastnou práva chudých ve sporu, jež třeba vznéstí před soudy druhého státu, může podat žádost o vysvědčení chudoby u příslušného soudu neb úřadu svého bydliště nebo pravidelného pobytu.

2. Na základě této žádosti povolí příslušný úřad druhého státu právo chudých pro spor, který jest před ním zahájen.

Článek 7.

1. Nežli vydá žadateli vysvědčení chudoby, může si příslušný úřad vyžádati u úřadů druhého státu informace o jeho majetkových pořezech.

2. Úřad, který rozhodne o žádosti za přiznání práva chudých, jest oprávněn, aby v mezích své úřední působnosti zkoumal předložená mu vysvědčení a informace.

HLAVA ČTVRTÁ.

Doručování a dožádání o právní pomoc.

Ustanovení všeobecná.

Článek 8.

1. Vzájemná právní pomoc v mezích článků 8 až 14 týče se:

a) doručování spisů ve věcech občanských a obchodních včetně spisů nesporného soudnictví;

b) výkonu dožádání o právní pomoc ve věcech občanských, obchodních a nesporných.

Článek 9.

1. Žádosti za doručení spisů, jakož i dožádání o právní pomoc budou předávány miní-

пребивание не му издаватъ споменатото удостовърение, въ такъвъ случай ще бъде достатъчно едно удостовърение издадено отъ компетентния дипломатически или консулски агентъ.

3. Ако той не пребивава въ Държавата, гдео иска бесплатна помощ, удостовърението за бедност ще бъде легализирано, безъ разноски, отъ дипломатическия представител или консулския агентъ на Държавата, въ която той иска да си послужи.

Членъ 6.

1. Ако просигурътъ, който има своето жилище или своето обикновено пребиване върху територията на една отъ дветъ Договорящи Държави, желае да се ползва отъ бесплатната помощ въ единъ процесъ, по който тръбва да бъдатъ сезирани съдилищата на другата Държава, той ще може да представи своето искане предъ съдилищата или предъ компетентните власти на своето жилище или обикновеното си място пребиваване.

2. На основание на това искане, компетентната инстанция въ другата Договоряща Държава ще позволи бесплатната помощ въ процеса, по който тя е сезирана.

Членъ 7.

1. Компетентната власт за да издае удостовърението за бедност на просигуря може да събира сведения за неговото материално състояние отъ властите на другата Държава.

2. Власти, които се произнася по искането за бесплатната съдебна помощ, ще може да провърява, въ кръга на своите официални атрибуции, удостовъренията и сведенията, които са дадени.

ГЛАВА IV.

Връчване на съдебните книжа и изпълнение на съдебните поръчки.

Общи разпореждания.

Членъ 8.

1. Взаимната съдебна помощ по членове 8 до 14 се отнася до:

a) връчването на книжа по граждански и търговски дѣла, включително и по безспорното съдопроизводство;

б) изпълнението на съдебните поръчки по граждански, търговски и безспорни производства.

Членъ 9.

1. Молбите за връчване на книжата, както и съдебните поръчки за изпълнение ще бъдатъ

sterstvem spravedlnosti státu dožadujícího přímo ministerstvu spravedlnosti státu dožádaného. Tato ministerstva učiní opatření, aby žádosti byly rychle vyřízeny příslušnými úřady. Není-li dožádaný úřad ve věci příslušným, vyrozumí dožádané ministerstvo ministerstvo druhého státu o tom, kterému příslušnému úřadu byla žádost předána.

2. Dožádané ministerstvo vrátí spisy, ať bylo žádosti vyhověno, čili nic.

Článek 10.

Žádost za doručení a za právní pomoc jest sepsati v řeči státní (oficielní) dožadujícího státu a opatřiti ji překladem v jazyku státním (oficielním) dožádaného státu. Překlad bude pořízen neb ověřen bud' příslušným úřadem aneb přísežním tlumočníkem jednoho z obou smluvních států. Dožádaný úřad může k žádosti dožadujícího úřadu opatřiti překlad na jeho náklad.

Článek 11.

Doručování.

1. Spisy, jež bude doručiti, jest sepsati v jazyku dožadujícího úřadu.

2. V žádosti, kterou budou spisy zaslány, jest označiti jména a postavení stran, druh spisu, jejž jest doručiti, úřad, od něhož spis pochází, a adresu příjemcovu. Spisy, jež bude doručiti, budou opatřeny podpisem a pečetí dožadujícího úřadu. Ověření není třeba.

3. Doručení provede příslušný úřad dožádaného státu ve formě předepsané jeho zákonomářstvím. Úřad tento může se omezit, pokud nejde o výjimku uvedenou v odstavci 4 tohoto článku, na to, že prostě doručí spis adresátovi, je-li ochoten jej přijmouti.

4. Žádá-li dožadující úřad výslovně, aby doručení stalo se ve formě zvláštní, bude žádané formy použito, nepříčí-li se zákonům dožádaného státu. V tomto případě bude spisu přiložen překlad do jazyka státního (oficielního) dožádaného státu. Na požádání bude tento překlad pořízen státem dožádaným na náklad úřadu dožadujícího.

отправяни направо отъ Министерството на Правосъдието на молящата Държава до това на замолената Държава. Тия двете Министерства ще разпореждат за бързото изпълнение на исканията чрезъ компетенгните власти на тяхните ведомства. Ако замолената власт не е компетентна въ случаи, замоленото Министерство ще уведоми това на другата Държава, на коя компетентна власт молбата е била изпратена.

2. Помоленото Министерство ще повръща исканията изпълнени или неизпълнени.

Членъ 10.

Молбитѣ за връчване на съдебни книжа и на съдебни поръчки ще бѫдатъ съставени на официалния езикъ на молящата Държава, придружени, обаче, отъ преводъ на езика на замолената Държава. Преводитѣ ще бѫдатъ правени или завърявани било отъ компетентната власт, било отъ единъ заклетъ преводачъ на едната отъ двете Договорящи Стари. По искането на молящата власт и за смѣтка на тая последната, тѣ ще бѫдатъ извършвани въ замолената Държава.

Членъ 11.

Връчване на съдебни книжа.

1. Книжата за връчване ще бѫдатъ изготвени на езика на молящата власт.

2. Молбитѣ, чрезъ които тѣ ще бѫдатъ изпращани ще съдържатъ имената и качествата на страните, естеството на документа за връчване, властта, отъ която той изхожда, и адреса на получателя. Книжата за връчване ще бѫдатъ скрепени съ подписа и печата на молящата власт. Легализирането имъ не е изиска.

3. Връчването ще се извърши отъ компетентната власт въ замолената Държава, съобразно съ предписаната форма отъ законодателството на тази Държава. Тази власт може да се ограничи, съ исключение на случаите предвидени въ ал. 4 отъ настоящия членъ, да връчи чисто и просто документа на получателя, ако тоя последния е съгласенъ да го получи.

4. Ако молящата власт поиска изрично, щото връчването да стане по специаленъ редъ, тръбва да се приложи искания редъ, при условие, че той не е противъ на законите въ замолената Държава. Въ тоя случай документа за връчване ще бѫде придруженъ отъ преводъ на официалния езикъ на замолената Държава. Този преводъ ще бѫде направенъ по искане, въ замолената Държава за смѣтка на молящата власт.

5. Dožádaný stát může odepřít doručení pouze tehdy, pokládá-li je za způsobilé, aby ohrozilo jeho svrchovanost nebo bezpečnost.

6. Doručení bude prokázáno potvrzením příjemcovým, jež opatří datem a podpisem, anebo osvědčením úřadu dožádaného státu, z něhož jest patrno, že, jak a kdy bylo provedeno. Byl-li doručovaný spis zaslán ve dvou vyhotovených, jest potvrzení příjemcovo neb úřední osvědčení bud' napsati na jednom z obou vyhotovení nebo k němu připojiti.

7. Dožadující stát bude ihned zpraven a důvody udány, kdykoli doručení nebude provedeno.

Článek 12.

Každý z obou států může doručovati spisy vlastním příslušníkům, kteří se zdržují na území druhého státu, svými diplomatickými nebo konsulárními zástupci, aniž však smí použíti donucovacích opatření nebo jimi hroziti.

Článek 13.

D o ž á d á n í o p r á v n í p o m o c .

1. Dožádání o právní pomoc a jich přílohy jest sepsati v jazyku státním (oficielním) státu dožadujícího a opatřiti překladem v řeči státní (oficielní) státu dožádaného. Na požádání bude tento překlad pořízen státem dožádaným na útraty úřadu dožadujícího. V dožádání o právní pomoc jest uvésti jeho účel, vyznačiti nebo krátce vyličiti předmět sporu, uvésti co možná nejpřesněji jména stran, jich bydliště nebo pobyt, jakož i jména i adresy připadných svědků, kteří mají být slyšeni. Dožádání a překlady jest opatřiti podpisem a pečetí úřadu dožadujícího. Ověření není třeba.

2. Dožádaný úřad, vyřizuje dožádání, použije forem řízení, jež jsou předepsány zákonodárstvím jeho státu. Nicméně jest vyhověti návrhu dožadujícího úřadu, aby při tom použito bylo formy zvláštní, nepříčí-li se tato zákonům dožádaného státu.

3. Přeje-li si toho dožadující úřad, bude způsobem uvedeným v článku 9 zpraven včas,

5. Bržchaneto не може да бъде отказано отъ замолената Държава освен ако тя го намери отъ естество да накърнява нейния суверенитет или нейната сигурност.

6. Доказването на връчването ще става, било чрезъ датирана и подписана разписка отъ получателя, било чрезъ засвидетелствуване отъ властъта въ замолената Държава, констатираща какъ и кога е станало връчването. Ако документът за връчване е билъ изпратен въ двоенъ екземпляръ, разписката или засвидетелствуването ще става върху единъ отъ двата екземпляра или ще се приложи къмъ него.

7. Въ всички случаи, въ които връчването не е станало, молящата Държава ще бъде уведомявана за това безъ закмнение съ обозначение на причините.

Членъ 12.

Всъка една отъ дветъ Държави ще може да връчва книжата на своите собствени поданици, намиращи се въ територията на другата Държава, чрезъ своите дипломатически и консулски агенти, но безъ да се прибъгва до принуда или заплашване.

Членъ 13.

Съдебни поръчки.

1. Съдебните поръчки и тъхните приложения ще бъдатъ съставени на официалния езикъ на молящата Държава и придружавани отъ преводъ на официалния езикъ на замолената Държава. Тия преводи ще бъдатъ, по искане, правени въ замолената Държава за смѣтка, на молящата власт. Съдебните поръчки тръбва да съдържатъ предмета на искането, да обозначатъ или изложатъ на кратко предмета на дѣлото, да посочатъ по възможност най-точно, имената на страните, мястото на тъхното жилище или пребивание, както имената и адресите на евентуалните свидѣтели. Съдебните поръчки и преводите ще бъдатъ скрепени съ подписа и печата на молящата Държава. Тъхното легализиране не е необходимо.

2. Замолената власт ще пристъпва къмъ изпълнението на съдебните поръчки, като прилага процесуалните форми предписани отъ законодателството на замолената Държава. При все това ще се дава ходъ на искането на молящата власт относно приложението на една специална форма, ако тая форма не е противна на законите на замолената Държава.

3. По искане, молящата власт ще бъде уведомявана своевременно, по начина

kdy a kde žádaný důkaz bude proveden, tak aby súčastně osoby mohly být přítomny nebo se dáti zastupovat.

4. Dožádaný úřad použije při vyřízení dožádání o právní pomoc donucovacích prostředků, které připouští zákonodárství jeho státu, žádají-li o takovou pomoc úřady jeho státu.

5. Právní pomoc lze odepřít jen tehdy, nezáleží-li žádaný důkazní úkon ve státě dožádáném k pravomoci soudů nebo má-li dožádaný stát za to, že jest s to ohrozit jeho svrchovanost nebo bezpečnost.

6. Dožadující stát bude ihned zpraven o tom a důvody udány, kdykoliv dožádání o právní pomoc nebude provedeno.

Článek 14.

Náklady právní pomoci.

1. Za provedení doručení a za vyřízení dožádání o právní pomoc nebudu požadovány nijaké poplatky ani náhrada jakýchkoli výloh. Výjimku činí náhrady, které byly placeny svědkům nebo znalcům, jakož i výlohy, které vznikly použitím zvláštní formy řízení, o kterou bylo výslovně žádáno. Tyto náklady budou nahrazeny neprodleně dožadujícímu státu, ať již byly dobyty na súčasněch stranách čili nic.

2. Právní pomoc nebude lze odepřít z toho důvodu, že dožadující úřad nesložil předem peněžitou zálohu na hrazení výloh, jež podle prvého odstavce tohoto článku nutno nahraditi.

3. Poplatky poštovní hradí úřad odesírající.

HLAVA PÁTÁ.

Ověřování a průvodní síla listin.

Článek 15.

1. Listiny sepsané, vydané nebo ověřené soudy jednoho z obou států, jichž bude použito na území druhého státu, netřeba ověřovati, jsou-li opatřeny soudní pečetí.

предвиден въ чл. 9, за датата и мястото на изпълнението на съдебната поръчка по начинъ, щото заинтересованите да могат да присъствува тамъ или да се представят.

4. Замолената власт при изпълнението на една съдебна поръчка ще прилага, съдъствата за принуда предвидени въ законите на страната за изпълнението на едно подобно искане, изходяще отъ властите на собствената Държава.

5. Изпълнението на съдебните поръчки не може да бъде отказано, освенъ ако, мърката, която подлежи да се вземе не е отъ компетентността на съдебните инстанции въ замолената Държава или ако замолената Държава я счита отъ естество да накърнява иейния суверинитетъ или нейната сигурност.

6. Въ всички случаи, когато една съдебна поръчка не е изпълнена, молящата Държава ще бъде уведомена за това безъ закъснение съ обозначение на причините.

Членъ 14.

Разноски по съдебната помощ.

1. За връчването на съдебни книжа и за изпълнението на съдебни поръчки не ще се събира никаква такса, нито ще се иска заплащането на разноски, отъ каквото и да съ естество. Изключение се прави отъ това правило за сумите, платени на свидетели и на експерти, както и за разноските, които може да последватъ отъ едно изрично искане да се приложи една специална форма на производство. Тия разноски ще бъдатъ заплащани безъ закъснение отъ молящата Държава, безъ огледъ на това дали тъхното събиране е станало или не отъ заинтересованите страни.

2. Съдебната помощ не може да бъде отказана, по причина на това, че молящата власт не е депозирала предварително една парична сума за да се покриятъ разноските, чието заплащане тръбва да става по силата на ал. 1 отъ настоящия членъ.

3. Пощенските разноски ще бъдатъ въ текъщест на молящата власт.

ГЛАВА V.

Легализация и достовѣрность на актоветъ.

Членъ 15.

1. Актоветъ съставени, издадени или завърени отъ съдилищата на една отъ двете Държави, за да бъдатъ използвани върху територията на другата Държава, не се нуждаятъ отъ никаква завѣрка, стига само да съ снабдени съ печата на съда.

2. Listiny sepsané, vydané neb ověřené některým z ústředních úřadů správních obou států nebo některým jim na roveň postaveným vrchním úřadem správním, nemají zapotřebí ověření, má-li jich být použito na území druhého státu, jsou-li opatřeny pečetí řečného úřadu a je-li úřad ten uveden v seznamu připojeném k této úmluvě. Seznam tento může být dohodou smluvních stran pozměněn nebo doplněn.

3. Listiny vyhotovené nebo ověřené veřejným notářem, má-li jich být použito podle odstavce 1 tohoto článku, jest soudně ověřiti.

Článek 16.

Veřejné listiny zřízené na území jednoho z obou států budou mít před soudy druhého státu tutéž průvodní moc, jaká jim přísluší podle zákonů státu, kde byly zřízeny. Nebude jim však přiznána průvodní moc v míře větší, než připouští právo státu, kde se soudní řízení koná.

HLAVA ŠESTÁ.

Právní informace a osvědčování právních předpisů.

Článek 17.

1. Ministerstva spravedlnosti obou smluvních stran dodají si navzájem na požádání informace o právu platném na území svých států.

2. V žádosti bude přesně vylíčiti právní předpisy, o nichž má informace být dána.

HLAVA SEDMÁ.

Řízení konkursní.

Článek 18.

V řízení konkursním a vyrovnávacím, jež bude zahájeno na území jednoho ze smluvních států, budou věřitelé, kteří jsou příslušníky druhého státu, na roveň postaveni věřitelům, kteří jsou vlastními státními občany.

Článek 19.

1. Byl-li uvalen konkurs na jméní příslušníka druhého smluvního státu, jest o tom bez průtahu zpraviti příslušný soud jeho vlasti,

2. Актоветъ съставени, издадени или завърени отъ една отъ централните административни власти на двете Държави или отъ една върховна административна власть отъ същата категория, не се нуждаатъ отъ никаква завърка за да бѫдатъ използвани върху територията на другата Държава, стига само да сѫ снабдени съ печата на пomenатата власть и тая последната да фигурира въ приложения списъкъ къмъ настоящата Конвенция. Тоя списъкъ може, впрочемъ, по взаимно съгласие между Договорящите Страни да бѫде измененъ или допълненъ.

3. Актоветъ съставени или завърени отъ публиченъ нотариусъ, за да могатъ да служатъ както е пomenато въ ал. 1, тръбва да бѫдатъ завърени отъ съдъ.

Членъ 16.

Достовърните книжа, съставени върху територията на една отъ двете Държави, ще имать предъ съдилищата на другата Държава достовърност, която имъ се дава отъ законите на Държавата, отъ която произхождатъ. Обаче, достовърностъ не ще имъ се дава освенъ въ границите, приети отъ законите на Държавата, на която съдилищата сѫ сезирани.

ГЛАВА VI.

Правни сведения и засвидѣтелствуване на законите предписания.

Членъ 17.

1. Министерствата на Правосъдието на двете Договорящи Страни ще си съобщаватъ, по искане, сведения относно правото въ сила въ тъхната Държава.

2. Искането тръбва да посочи точно законите предписания, по които съдението се отнася.

ГЛАВА VII.

Производство по несъстоятелността.

Членъ 18.

Въ производствата по несъстоятелността и конкордата, която ще бѫдатъ почнати върху територията на една отъ Договорящите Държави, кредиторите, поданици на другата Държава ще бѫдатъ третирани като националните кредитори.

Членъ 19.

1. Ако производството по несъстоятелността е било спрѣмо единъ поданикъ на другата Договоряща Държава, тръбва

pokud je znám, a nejbližší úřad konsulární nebo, není-li ho, jiný úřad zastupitelský. Tyto úřady pak podají soudu, který uvalil konkurs, co nejdříve, pokud mají o tom úřední vědomost, zprávu, zda úpadce má na území jejich státu jmění movité či nemovité.

2. Lze-li za to míti, že na území druhého státu jsou konkursní věřitelé, jest zaslati soudu, po případě konsulárnímu nebo jinému zastupitelskému úřadu, kromě výše zmíněné zprávy také vyhotovení vyhlášky konkursu k uveřejnění v časopisech tam pro to určených.

3. Bylo-li na území jednoho smluvního státu zahájeno příslušným soudem konkursní řízení a má-li úpadce na území druhého smluvního státu movité jmění, aniž by tam měl své bydliště (sídlo), bude toto jmění na dožádání onoho soudu příslušnými úřady zajištěno a sepsáno. Ode dne, kdy toto dožádání dojde příslušnému úřadu druhé smluvní strany, nelze tu na movitém jmění úpadcově nabývat ani vlastnických, ani zástavních, ani retenčních práv.

4. O vyloučení a odloučení předmětů z movité konkursní podstaty rozhodují soudy smluvního státu, na jehož území jest movité jmění. Zbývající movité jmění bude pak vydáno příslušnému soudu druhé smluvní strany.

Článek 20.

1. Učirky konkursu vyhlášeného příslušným úřadem jedné smluvní strany nedotýkají se nemovitého jmění úpadcova, jež leží na území strany druhé.

2. Případná informace podle prvního odstavce článku 19 o existenci nemovitého jmění se ustanovení tohoto nikterak nedotýká.

da se uvedomi za tova nezabavno kompetentní sjeď vъ неговата Страна, ако тоя сјдъ е известенъ, и най-близката консулска власт или при липса, друго нѣкое представителство. Тия последнитѣ отъ своя страна, ще уведомяватъ, въ най-скоро време, доколкото има за това официални сведения, най-спешно сеизрияниятъ съ несъстоятелността, дали има върху територията на тѣхната Държава движими или недвижими имущества принадлежащи на обявения въ несъстоятелност.

2. Ако може да се допустне, че върху територията на другата Държава има заинтересовани кредитори, тръбва да се изпрати на съда, евентуално на консулската власт или на друго представителство, независимо отъ горепоменатото уведомление също и единъ преписъ отъ обнародваното обявление, относно обявяването на несъстоятелността за публикуването му въ вестниците, предназначени тамъ за тая цель.

3. Ако съдътъ на една отъ Договорящите Държави е почналъ производство за несъстоятелност и ако несъстоятелниятъ има движими имущества върху територията на другата Договоряща Държава, безъ да има тамъ своето мѣстожителство (седалище), властитѣ на тази последната ще взематъ, по искането на казаниятъ съдъ, необходимитѣ мѣрки за тѣхното запазнане и ще пристапятъ къмъ тѣхното описание. Следъ дня, когато компетентната власт на другата Договоряща Страна бѫде сеизриана съ подобно искане, не ще бѫде възможно вече да се придобие тамъ никакво право на собственост, на залогъ или на задържане върху движимите имущества на несъстоятелния.

4. Съдилищата на Договорящите Държави, гдето се намиратъ имуществата, ще се произнесатъ, кои вещи тръбва да се включатъ или да се отдѣлятъ отъ движимия активъ на масата на несъстоятелността. Останалото отъ движимите имущества ще бѫде предадено на компетентните съдилища на другата Договоряща Страна.

Членъ 20.

1. Действията на обявяването въ несъстоятелност извършено отъ компетентната власт на една отъ Договорящите Страни, не засъгатъ недвижимите имущества на несъстоятелния находящи се върху територията на другата Договоряща Държава.

2. Евентуалнитѣ сведения върху съществуването на недвижими имущества, за които е дума въ ал. 1 на чл. 19 не накърняватъ ни най-малко настоящето постановление.

HLAVA OSMÁ.

Vzájemný výkon exekučních titulů.

Článek 21.

1. Každá ze smluvních stran se zavazuje, že na svém území povolí a vykoná exekuci na základě níže uvedených exekučních titulů, jež pocházejí od úřadů druhé smluvní strany a podle práva tam platného jsou vykonatelnými exekučními tituly.

2. Vyňaty jsou exekuce na základě rozsudků vnesených ve sporech týkajících se práva vlastnického nebo jiných všeobecných práv k nemovitostem ležícím na území státu, kde exekuce je žádána.

Článek 22.

1. Exekuční tituly jsou:

a) rozsudky, platební příkazy (rozkazy), usnesení a jiná rozhodnutí jakýchkoli civilních soudů včetně soudů obchodních, pokud jsou opatřeny doložkou ověřovací a potvrzením, že nepodléhají nižádnému dalšímu opravnému prostředku; totéž platí o rozsudech trestních týkajících se soukromoprávních nároků poškozených osob a útrat trestního řízení;

b) smíry uzavřené před soudy výše uvedenými, jsou-li ověřeny a opatřeny doložkou o tom, že jsou vykonatelný;

c) rozsudky a rozhodnutí rozhodců nebo rozhodčích soudů, jakož i smíry před nimi uzavřené, pokud podle zákona nebo podle písemné, v zákonné formě zřízené smlouvy rozhodce nebo rozhodčí soud je povolán, aby rozhodl.

2. Tyto rozsudky nebo smíry nutno bude opatřiti doložkou soudu první stolice, v jehož obvodu rozhodce nebo rozhodčí soud vydali rozsudek nebo rozhodnutí, nebo v jehož obvodu byl smír uzavřen, kterážto doložka potvrdí, že nepodléhají dalšímu opravnému prostředku, jakož i správnost jich vyhotovení.

Článek 23.

Povolení a výkon exekuce řídí se předpisy platnými ve státě, kde exekuce má být po-

GLAVA VIII.

Взаимно изпълнение на изпълнителните актове.

Членъ 21.

1. Всека отъ Договорящите Страни се задължава да разреши и извърши изпълнението върху своята територия на пomenатите по долу изпълнителни актове произходящи отъ властите на другата Договоряща страна и, които, споредъ дейсвующите тамъ закони, съставляватъ изпълнителни актове.

2. Изключаватъ се решенията издадени въ процеси относно правото на собственост или на други вещни права находящи се въ Държавата, въ която е поискано изпълнението.

Членъ 22.

1. Приематъ се като изпълнителни актове:

а) решенията, заповеддитъ за плащане (мандати), опредѣленията и другите постановления на гражданските съдилища, включително и тия на търговските, до толкова, доколкото сѫ надлежно завѣрени и до колкото споредъ законодателството на молящата Държава тѣ не подлежатъ вече на никакво обтежване. По сѫщия начинъ ще се постъпва съ решенията издадени въ наказателната област и застъпващи обезщетението на ощетените страни, както и съ разносите по дѣлото.

б) спогодбите, сключени предъ горепоменатите съдилища, ако тѣ сѫ надлежно завѣрени и снабдени съ засвидѣтелствуване отъ сѫда, че сѫ добили сила на изпълнение.

в) решенията и опредѣленията на арбитри или на арбитражни съдилища, както и сключените спогодби предъ арбитри или предъ арбитражни съдилища, дотолкова, до колкото споредъ закона или споредъ писменния договоръ на страните сключенъ въ законна форма, арбитъръ или арбитражния сѫд има право да сѫди.

2. Тия решения, опредѣления или спогодби трѣба да бѫдатъ снабдени съ засвидѣтелствуване на първостепенния сѫдъ, въ чието ведомство арбитъръ или арбитражния сѫдъ сѫ произнесли решението или опредѣлението, или въ ведомството на който спогодбата е била сключена, въ смисъль, че никакво понататъшно обтежване не е допустимо, както и че тѣ сѫ били редовно съставени.

Членъ 23.

Разрешението относно изпълнението и самото изпълнение се уреждатъ съгласно същев-

volena nebo vykonána, pokud tato úmluva nestanoví odchylek.

Článek 24.

1. Žádost o povolení a výkon exekuce budiž podána vymáhající stranou u soudu, kde exekuční titul vznikl. Pokud jde o exekuční tituly vzniklé v řízení před rozhodci nebo rozhodčími soudy, bude podána u soudu první stolice, o němž jest řeč v článku 22, odstavec 2.

2. Tyto soudy opatří žádost za povolení a výkon exekuce doložkami po rozumu článku 22 a postoupí ji bez odkladu i s ostatními přílohami cestou ministerstva spravedlnosti příslušnému soudu.

3. Straně je nicméně zůstaveno, aby požádala o povolení a výkon exekuce přímo u příslušného soudu druhého smluvního státu.

4. Soud příslušný k povolení exekuce prozkoumá na základě došlých spisů, jsou-li tu všechny podmínky, aby exekuce byla povolena. Toto zkoumání, jež jest skončiti nejpozději do třiceti dnů ode dne, kdy spisy k soudu došly, omezí se na zjištění těchto náležitostí:

a) lze-li pokládati příslušnost soudu, který rozhodl ve věci, za odůvodněnou podle zákonů státu, kde exekuční titul vznikl. V této příčině postačí, jestliže podle předpisů o příslušnosti soudní platných ve státě dozúdaném o povolení a výkon exekuce, nebyl žádný soud tohoto státu výlučně příslušným k projednání a rozhodnutí věci;

b) jde-li o exekuční titul podle článku 22;

c) byla-li žalovaná strana pokaždé, kdy toho zákon vyžaduje, rádně obeslána k řízení, zejména byla-li jí rádně doručena žaloba či první podání nebo rozsudek či jiné rozhodnutí, zakládající exekuční titul. Byl-li vydán rozsudek pro zmeškání, jest k návrhu strany povinné zjistiti, nebylo-li jí nějakou nepravidelností znemožněno, aby se řízení súčastnila nebo se dala rádně zastoupiti. O těchto okolnostech může soud slyšet dlužníka, proti němuž je exekuce vedena, nebo jeho zástupce;

ствуващите предписания въ Държавата, гдъто тъ тръбва да станатъ, освенъ ако, настоящата Конвенция съдържа въ това отношение исклучение.

Членъ 24.

1. Искането на разрешението за изпълнение и самото изпълнение ще бъде предявено отъ ищеща въ съда, отъ който изхожда акта. Когато се касае до испълнението на актъ, произходящъ отъ арбитър или арбитраженъ съдъ, искането ще се предявява въ първостепенния съдъ посоченъ въ чл. 22 ал. 2.

2. Тия съдилища ще изпращатъ незабавно, чрезъ Министерството на Правосъдието, искането за разрешение и за изпълнение въ компетентния съдъ, следъ, като го снабдятъ съ предвиденото въ членъ 22 засвидѣтелствуване и съ необходимите документи въ подкрепление.

3. Заинтересованата страна е впрочемъ свободна да сеизира направо съ своето искане за изпълнение компетентния съдъ на другата Договоряща Държава.

4. Компетентниятъ съдъ да разръши изпълнението ще разгледа, възъ основа на получениетъ книжа, дали всичките условия съ на лице за да се допустне изпълнението. Това проучване, което тръбва да бъде свършено най-късно въ тридесетъ дни отъ деня, въ който съдътъ е получилъ книжата, ще засегне следните въпроси:

а) дали компетентността на съда, който е разрешилъ спора, може да се смѣта установена, споредъ законите на Държавата, гдъто изпълнителния актъ е издаденъ. Въ такъвъ случай, достатъчно е ако, споредъ предписанията относно съдебната компетентност въ сила въ сеизираната Държава съ искането за разрешение и за изпълнение, никой съдъ въ тая Страна не е исклучително компетентъ да съди въпросния споръ;

б) дали се касае за единъ изпълнителенъ актъ съобразно съ членъ 22;

в) дали ответникътъ е билъ, въ всички случаи когато законътъ изиска това редовно призовани да вземе участие въ производството, особенно дали, било искането или заявлението, било решението или опредѣлението съставляващи изпълнителния актъ, съ му били наложено съобщени. Ако решението е било издадено задочно, съдътъ тръбва, когато ответника поисква това да констатира, дали тоя последниятъ не е билъ поставенъ въ невъзможност поради нѣкоя передовинство въ производството, да участвува въ процеса или да се представи редовно въ него.

d) nemá-li exekuci býti vynuceno jednání, které je podle předpisů platných ve státě, kde exekuce má nastati, zapovězeno, nebo nemá-li jí býti uznán právní poměr neb uskutečněn nárok, který se přičí svrchovanosti dožádaného státu nebo dobrým mravům, nebo který podle práva dožádaného státu není žalovatelným nebo vykonatelným.

5. Soud, který exekuci povoluje, nebo který ji vykonává, není oprávněn, aby exekuční titul věcně přezkoumal.

Článek 25.

1. Soud příslušný k povolení exekuce povolí podle předpisů pro něj platných prozatímní opatření (zajišťovací) k zajištění nároku z exekučního titulu proti dlužníkovi, a to nejen pro vlastní obvod, nýbrž, žádá-li o to vymáhající věřitel, i pro obvody jiných soudů téhož státu, kde dlužník má jmění.

2. Tato prozatímní opatření lze jen tehdy zrušiti, byla-li dlužníkem dána dostatečná jistota za úplné uspokojení nároků z exekučního titulu.

Článek 26.

Exekuce zajišťovací.

Soud příslušný k povolení exekuce může na návrh podaný předepsaným způsobem povoliti podle předpisů platných v dožádaném státě exekuci k zajištění již dříve, než exekuční tituly uvedené v článku 22 nabyla právní moci, nebo než uplynula lhůta určená k plnění.

Článek 27.

Opatření prozatímní (zajišťovací).

K návrhu ohrožené strany budou povolená opatření prozatímní (zajišťovací opatření) již za sporu i tehdy, když k rozhodnutí sporu jest příslušným soud druhého státu.

Преди да постанови своето решение, съдът може да изслуша по тия въпроси страната, или представителя на страната, срещу която изпълнението се иска;

г) дали изпълнението няма за цел, било да постигне единъ актъ, който, споредъ законите въ сила въ Държавата, гдето то тръбва да стане е забраненъ, било да се припознава едно право състояние или някоя претенция, които биха били противни на суверенитета на замолената Държава или на добрите нрави, или пък което, споредъ законите на замолената Държава, не може да бъде обектъ на едно искане предъ съдилищата или е неизпълнимо.

5. Съдът, който разрешава изпълнението или който го привежда въ изпълнение, няма право да разглежда по същество изпълнителния актъ.

Членъ 25.

1. Компетентният съд да разреши изпълнението ще постанови, съобразно действуващите въ страната законоположения, вземането на временни (предохранителни) мърки за обезпечение на правата, които следват от изпълнителния актъ по отношение на лицето, срещу което изпълнението е поискано, и то както въ неговото собствено ведомство така и — по искане на кредитора — въ това на другите съдилища въ същата Страна, гдето се намиратъ неговите имущества.

2. Тия временни мърки не могатъ да бъдатъ отменени, освенъ ако това лице представи достатъчна гаранция за обезпечение на всички права, които произтичатъ от изпълнителния актъ.

Членъ 26.

Предохранително изпълнение.

Преди даже актовете, предвидени в чл. 22, да съ станали окончателни или срокътъ, предвиден за изпълнението, да е изтекъл, компетентният съдът, който ще разреши изпълнението, може, по искане, направено въ надлежната форма, да постанови вземането на предохранителни мърки споредъ предписанията въ сила въ замолената Държава.

Членъ 27.

Временни мърки (предохранителни).

Временни мърки (предохранителни) съ допускими въ течение на процеса, по искането на страната, чито интереси съ застрашени, даже и когато съдътъ на другата Държава е компетентенъ да се произнесе по въпросното дъло.

HLAVA DEVÁTÁ.

Ustanovení konečná.

Článek 28.

Tato úmluva, sepsaná jazykem československým a bulharským, jejíž obě znění jsou stejně původní, bude ratifikována a ratifikační listiny budou co nejdříve v Praze vyměněny.

Nabude učinnosti měsíc po výměně ratifikačních listin a zůstane v platnosti, pokud jedna ze smluvních stran neoznámí straně druhé šest měsíců předem svůj úmysl, aby úmluva pozbyla působnosti.

Tomu na svědomí zmocněci úmluvu podepsali a opatřili svými pečetěmi.

Dáno v dvojím vyhotovení v Sofii, dne 15. května roku tisíčiho devítistého dvacátého šestého.

(L. S.) BOHDAN PAVLŮ.

(L. S.) Dr. EMIL SPIRA.

(L. S.) A. D. BOUROV.

ГЛАВА IX.

Последни постановления.

Членъ 28.

Настоящата Конвенция съставена на чехословашки и български езици, на която и двата текста иматъ еднаква достовърност ще бъде ратифицирана и ратификациите ѝ ще бъдатъ размѣнени, по възможность поскоро, въ Прага.

Тя ще влезе въ сила единъ месецъ следъ размѣната на ратификациите ѝ ще остане въ сила дотогава, до когато една отъ договорящите страни не съобщи на другата, шестъ месеца предварително намѣрението си да прекрати действието ѝ.

Въ увѣрение на това Пълномощниците подписаха настоящата Конвенция и поставиха своите печати.

Направена въ двоенъ екземпляръ въ София на 15 май хиляда деветстотинъ двадесетъ и шеста година.

(M. П.) БОГДАНЪ ПАВЛУ.

(M. П.) Д-ръ ЕМИЛЪ СПИРА.

(M. П.) А. Д. БУРОВЪ.

Dodatkový protokol.

Zmocněci smluvních stran, podepisujíce úmluvu mezi republikou Československou a královstvím Bulharským o vzájemné právní ochraň a právní pomoci ve věcech občanských a obchodních, zjišťují souhlas v těchto bodech:

1. Výrazem soudy rozumějí se ve smyslu úmluvy také úřady poručenské (opatrovnické) na Slovensku a Podkarpatské Rusi.

2. Aby si usnadnily znalost soudních obvodů ve druhém smluvním státě, sdělí si smluvní strany seznam svých soudů druhé stolice se všemi soudy první stolice jejich obvodů. Tomuto seznamu připojena bude

Допълнителенъ протоколъ.

Пълномощниците на Договорящите Стари като пристъпиха къмъ подписането на Конвенцията между Чехословашката Република и Царство България относително взаимната правна защита и съдебна помощ въ областта на гражданското и търговското право, заявяватъ, че са постигнали съгласие относително следните въпроси:

1. Властигъ по настойничество и попечителство въ Словашко и въ Подкарпатска Русия съ, въ смисъль на Конвенцията, включени въ съдилищата.

2. За да улеснятъ взаимно своите сведения за съдебните райони на другата Страна, Договорящите Стари ще си съобщаватъ списъка на апелативните съдилища съ всички първостепени съдилища, установени върху тъхната

pokud možno mapu vyznačující soudy různých stolic.

3. Smluvní strany se dohodnou o formulářích, jež budou sepsány v řeči státní (oficiální) obou států, určených pro doručování spisů.

4. Ustanovení článku 15, odstavce 1 nevztahují se na listiny sepsané, vydané neb ověřené soudy církevními.

5. „Izplnitelní listové“ vydané bulharskými soudy ve věcech směnečných a nabývší moci práva jsou zahrnutý mezi exekučními tituly podle článku 22, odstavce 1 a).

6. Tento protokol jest nedílnou součástí úmluvy.

Tomu na svědomí zmocněci podepsali tento dodatkový protokol.

Dáno v dvojím vyhotovení v Sofii, dne 15. května 1926.

BOHDAN PAVLŮ.

Dr. EMIL SPIRA.

A. D. BOUROV.

територия. Тоя списък ще бъде, до колкото е възможно, придружен отъ една географическа карта обозначаваща съдилищата отъ различните инстанции.

3. Договорящите страни ще се споразумятъ върху текста на формуляритъ, които ще бъдатъ съставявани на официалния езикъ на двете държави и които ще служатъ за връчване на книжката.

4. Постановленията на членъ 15 точка 1 не се отнасятъ до актовете съставени, издадени или завършени отъ църковни съдилища.

5. Изпълнителните листове издадени отъ българските съдилища по менителничното право и във всяко въ сила се включватъ въ числото на изпълнителните актове изброени въ членъ 22, алинея 1-а.

6. Тоя протоколъ съставя нераздълна част отъ конвенцията.

Въ уверение на това Пълномощниците подпишаха настоящия допълнителен протоколъ.

Направенъ въ двоенъ екземпляръ въ София на 15 май 1926 година.

БОГДАНЪ ПАВЛУ.

Д-РЪ ЕМИЛЬ СПИРА.

А. Д. БУРОВЪ.

Seznam

správních úřadů, jichž listiny podle článku 15, odstavce 2 úmluvy mezi republikou Česko-slovenskou a královstvím Bulharským o vzájemné právní ochraně a právní pomoci ve věcech občanských a obchodních nepotřebují ověření:

A. Co se týče československých listin:

1. Ministerstvo vnitra.

Zemské správy politické v Praze, Brně a Opavě.

Civilní správa Podkarpatské Rusi v Užhorodě.

Presidia policejních ředitelství.

Archiv ministerstva vnitra.

Списъкъ

на административните власти, чито актове няматъ нужда отъ никаква завършка, съгласно членъ 15, ал. 2 отъ Конвенцията между Чехословашката Република и Царство България, която урежда взаимната правназащита и съдебна помощ по граждански и търговски дѣла.

A. Относително Чехословашките Актове:

1. Министерство на Вътрешните Работи.

Областни Политически управление въ Прага, Бърно и Опава.

Гражданското управление на Подкарпатска Русия, въ Ужгородъ.

Президиумите на Дирекциите на Полицията.

Архивите на Министерството на Вътрешните Работи.

2. Ministerstvo veřejného zdravotnictví.	2. Министерство на Народното Здраве.
3. Ministerstvo pošt a telegrafů.	3. Министерство на Пощитъ и Телеграфитъ.
Служба по пощенскитъ чекове въ Прага.
Šekový úřad v Praze.
Ředitelství pošt a telegrafů v Praze,
Pardubicích, Brně, Opavě, Bratislavě
a Košicích.	Дирекциите на Пощитъ и Телеграфитъ
въ Прага, Пардубице, Бърно, Опава, Братислава и Кошице.
4. Ministerstvo obchodu, průmyslu a živnosti.	4. Министерство на Търговията, Промишлеността и Занаятитъ.
Бюро за патентитъ и запазенитъ марки
въ Прага.
5. Ministerstvo veřejných prací.	5. Министерство на Обществениетъ Сгради.
6. Ministerstvo financí.	6. Министерство на Финанситъ.
7. Ministerstvo zemědělství.	7. Министерство на Земедѣлието.
8. Ministerstvo národní obrany.	8. Министерство на Народната Отбрана.
9. Ministerstvo školství a národní osvěty.	9. Министерство на Учебното дѣло и Народното Просвещение.
Учебни Съвети въ областитъ въ Прага,
Бърно и Опава.
Секция отъ Министерството на Народното
Просвещение въ Братислава.
Zemské školní rady v Praze, Brně a
Opavě,
oddělení ministerstva školství a národní
osvěty v Bratislavě,
školní oddělení civilní správy Podkarpatské
Rusy v Užhorodě.	Учебна секция отъ областното управление
за Подкарпатска Русия въ Ужгородъ.
10. Ministerstvo věcí zahraničních.	10. Министерство на Външнитъ Работи.
Архива на Министерството на Външнитъ
Работи.
Archiv ministerstva věcí zahraničních.	
11. Ministerstvo zásobování.	11. Министерство на Прехраната.
12. Ministerstvo spravedlnosti.	12. Министерство на Правосъдието.
13. Předsednictvo ministerské rady.	13. Президиума на Министерския Съветъ.
14. Ministerstvo pro sjednocení zákonů a organizace správy.	14. Министерство за унификацията на Законодателството и организацията на публичната
администрация.
15. Ministerstvo s plnou mocí pro správu Slovenska v Bratislavě.	15. Министерство (имащо пълни права) за управлението на Словашко въ Братислава.
16. Ministerstvo železnic.	16. Министерство на Желѣзниците.
Дирекция Желѣзниците — Прага — Югъ,
Прага — Съверъ, Пилзенъ, Храдецъ-Кралове,
Бърно, Оломоуцъ, Братислава и Кошице.
17. Ministerstvo sociální péče.	17. Министерство на Обществената Предвидливостъ.
18. Nejvyšší účetní kontrolní úřad v Praze.	18. Върховно Бюро за контрола на сметките
въ Прага.
19. Státní pozemkový úřad v Praze.	19. Държавно Поземлено Бюро въ Прага.
20. Statistický úřad v Praze.	20. Статистическо Бюро въ Прага.
21. Kancelář presidenta republiky v Praze.	21. Канцелария на Председателя на Републиката въ Прага.

22. Kancelář poslanecké sněmovny Národního Shromáždění v Praze.
23. Kancelář senátu Národního Shromáždění v Praze.

B. Co se týče bulharských listin:

1. Kancelář bulharského carského dvora. (Kancelarija na blgarskija carski dvor).
2. Kancelář národního sobráni. (Kancelarija na narodnoto sobranie).
3. Kancelář ministerské rady. (Kancelarija na ministerskija savet).
4. Nejvyšší správní soud. (Vrchoven administrativen sad).
5. Nejvyšší účetní dvůr. (Vrchovna smetna palata).
6. Ministerstvo zahraničních věcí a kultury. (Ministerstvo na vanšnите raboti i na izpovedaniata).
7. Sv. synod bulharské církve. (Sveti sinod na blgarskata crkva).
8. Ministerstvo vnitra a veřejného zdravotnictví. (Ministerstvo na vatrešnите raboti i narodnoto zdgrave).
9. Policejní ředitelství. (Direkcija na policijata).
10. Hlavní ředitelství veřejného zdravotnictví. (Glavna direkcija na narodnoto zdgrave).
11. Ministerstvo národní osvěty. (Ministerstvo na narodnoto prosveštenie).
12. Státní universita v Sofii. (Državen universitet v Sofia).
13. Ministerstvo financí. (Ministerstvo na finansite).
14. Ředitelství státních dluhů. (Direkcija na državnite dl glove).
15. Bulharská národní banka. (Blgarska narodna banka).
16. Bulharská zemědělská banka. (Blgarska zemledelska banka).
17. Bulharská ústřední kooperativní banka. (Blgarska centralna kooperativna banka).
18. Ministerstvo spravedlnosti. (Ministerstvo na pravosadieto).

22. Канцелария на Камарата на Депутатите отъ Народното Събрание въ Прага.
23. Канцелария на Сената отъ Народното Събрание въ Прага.

Б. Относително Българските Актове:

1. Канцелария на Българския Царски Дворъ (Kancelarija na blgarskija carski dvor).
2. Канцелария на Народното Събрание (Kancelarija na narodnoto sobranie).
3. Канцелария на Министерския Съветъ (Kancelarija na ministerskija savet).
4. Върховенъ Административенъ Съдъ (Vrchoven administrativen sad).
5. Върхова Сметна Палата (Vrchovna smetna palata).
6. Министерство на Външните Работи и на Изпovedaniata (Ministerstvo na vanšnите raboti i na izpovedaniata):
7. Св. Синодъ на Българската Църква (Sveti sinod na blgarskata crkva).
8. Министерство на Вътрешните Работи и Народното Здраве (Ministerstvo na vatrešnите raboti i narodnoto zdgrave).
9. Дирекция на Полицията (Direkcija na policijata).
10. Главна Дирекция на Народното Здраве (Glavna direkcija na narodnoto zdgrave).
11. Министерство на Народното Просвещение (Ministerstvo na narodnoto prosveštenie).
12. Държавенъ Университетъ въ София (Državen universitet v Sofia).
13. Министерство на Финансите (Ministerstvo na finansite).
14. Дирекция на Държавните Дългове (Direkcija na državnite dl glove).
15. Българска Народна Банка (Blgarska narodna banka).
16. Българска Земедълческа Банка (Blgarska zemledelska banka).
17. Българска Централна Кооперативна Банка (Blgarska centralna kooperativna banka).
18. Министерство на Правосъддието (Ministerstvo na pravosadieto).

19. Ministerstvo války. (Ministerstvo na vojnata). 20. Ministerstvo obchodu, průmyslu a práce. (Ministerstvo na trgovijata, promišlenostta i truda). 21. Hlavní ředitelství statistiky. (Glavna direkcija na statistikata). 22. Ministerstvo zemědělství a státních statků. (Ministerstvo na zemledelieto i državnite imoti). 23. Ředitelství pracovních pozemkových hospodářství (pozemkový úřad). (Direkcija na trudovite zemledelski stopanstva). 24. Ministerstvo veřejných staveb, cest a prací. (Ministerstvo na obštěstvenite sgradi, patištata i blagoustrojstvoto). 25. Hlavní ředitelství cest, veřejných prací a staveb. (Glavna direkcija na patištata, blagoustrojstvoto i sgradite). 26. Ministerstvo železnic, pošt a telegrafů. (Ministerstvo na železnice, poštite i telegrafite). 27. Hlavní ředitelství železnic a přístavů. (Glavna direkcija na železnice i pristaništata). 28. Hlavní ředitelství pošt, telegrafů a telefonů. (Glavna direkcija na poštite, telegrafite i telefonite). 29. Ředitelství vzduchoplavy. (Direkcija na vzduchoplavaneto).	19. Министерство на Войната (Ministerstvo na vojnata). 20. Министерство на Търговията, Промишлеността и Труда (Ministerstvo na trgovijata, promišlenostta i truda). 21. Главна Дирекция на Статистиката (Glavna direkcija na statistikata). 22. Министерство на Земеделъието и Държавните Имоти (Ministerstvo na zemledelieto i državnite imoti). 23. Дирекция на Трудовите Земеделъски Стопанства (Direkcija na trudovite zemledelski stopanstva). 24. Министерство на Обществените Сгради, Пътищата и Благоустройството (Ministerstvo na obštěstvenite sgradi, patištata i blagoustrojstvoto). 25. Главна Дирекция на Пътищата Благоустројството и Сградите (Glavna direkcija na patištata, blagoustrojstvoto i sgradite) 26. Министерство на Железниците, Поштите и Телеграфите (Ministerstvo na železnice, poštite i telegrafite). 27. Главна Дирекция на Железниците, Пристанищата (Glavna direkcija na železnice i pristaništata). 28. Главна Дирекция на Поштите, Телеграфите и Телефоните (Glavna direkcija na poštite, telegrafite i telefonite). 29. Дирекция на Въздухоплаването (Direkcija na vzduchoplavaneto).

PROZKOUVAVŠE TUTO ÚMLUVU A DODATKOVÝ PROTOKOL, SCHVALUJEME A POTVRZUJEME JE.

TOMU NA SVĚDOMÍ JSME TENTO LIST PODEPSALI A K NĚMU PEČET REPUBLIKY ČESKO-SLOVENSKÉ PŘITISKNOUTI DALI.

NA HRADĚ PRAŽSKÉM, DNE 16. PROSINCE LÉTA TISÍCÍHO DEVÍTISTÉHO DVACÁTÉHO ŠESTÉHO.

PRESIDENT REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ:

T. G. MASARYK v. r.

ZA MINISTRA ZAHRANIČNÍCH VĚcí:

A. ŠVEHLA v. r.

L. S.

Tato úmluva vyhlašuje se s tím, že ratifikační listiny byly vyměněny dne 19. února 1927; podle čl. 28 úmluvy nabývá tato mezinárodní působnosti měsíc po výměně ratifikačních listin.

Při provádění výměny ratifikačních listin shodli se zmocnění československý a bulharský na tom, aby ve smyslu čl. 15 této úmluvy byl bod 7. Seznamu československých správních úřadů, jichž listiny nepotřebují ověření, připojeného k této úmluvě, takto doplněn:

„7. Ministerstvo zemědělství,

Ministerstvo zemědělství, expositura pro Slovensko v Bratislavě,

Zemědělský referát při civilní správě pro Podkarpatskou Rus v Užhorodě,

Ředitelství státních statků v Praze,

Ředitelství státních lesů v Brandýse n. L., v Žarnovici, Báňské Bystřici, Liptavském Hrádku, Solnému Hradě, Užhorodě, Rahově a Buštině,

Ministerská komise pro agrární operace v Praze,

Zemská komise pro agrární operace v Brně a Opavě,

Státní archiv zemědělský.“

Dr. Beneš v. r.

59.

Úmluva

mezi republikou Československou a královstvím Bulharským o vydávání zločinců a právní pomoci ve věcech trestních.

JMÉNEM REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ.

JMÉNEM REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ

A

KRÁLOVSTVÍ BULHARSKÉHO

BYLA SJEDNÁNA TATO ÚMLUVA S DODATKOVÝM PROTOKOLEM:

Úmluva

mezi republikou Československou a královstvím Bulharským o vydávání zločinců a právní pomoci ve věcech trestních.

President republiky Československé a Jeho Veličenstvo král Bulharů, přejíce si upravití právní styky mezi oběma státy pokud se týče vydávání a dopravy zločinců, jakož i právní pomoci ve věcech trestních, rozhodli se, že sjednají o tom úmluvu a jmenovali svými zmocněnci:

President republiky Československé:

pana Bohdana Pavlů,

mimořádného vyslance a zplnomocněného ministra republiky Československé v Sofii, a

pana JUDra Emila Spiru,

odborového přednostu v ministerstvu spravedlnosti,

Конвенция

за предаване и съдебна помощ по угловани дѣла сключена между Чехословашката Република и Царство България.

Председателя на Чехословашката Република и Негово Величество Царя на Българите, ражковидени отъ желанието да уредятъ правните отношения между дветѣ Държави относително предаването и превозването на престъпници, както и съдебната помощ по угловни дѣла, решиха да сключатъ по този поводъ една конвенция и назначиха за пълномощници:

Председателя на Чехословашката Република:

Господинъ Богданъ Павлу,

Извънреденъ Пратеникъ и Пълномощенъ Министъръ на Чехословашката Република въ София, и

Господинъ Докторъ Емилъ Сира,
Началникъ на Отдѣление въ Министерството на Правосудието,

Jeho Veličenstvo král Bulharů:

pana Atanase D. Burova,
ministra zahraničních věcí a kultury,

kteří, vyměnivše si své plné moci a shledavše je v dobré a náležité formě, shodli se na těchto ustanoveních:

HLAVA I.

Článek 1.

Vydávání zločinců.

1. Smluvní strany se zavazují, že si navzájem na požadání vydají osoby, jež se zdržují na území jedné z nich a jež jsou stíhaný a nebo byly odsouzeny soudními instancemi druhé strany pro každý trestný čin, pro který lze povoliti vydání podle zákonů dožádané strany, a

a) pokud zákony obou států — byť i jen v některé části území — naň ukládají trest na svobodě v trvání nejméně jednoho roku nebo trest těžší, nebo byla-li osoba vyžadovaná odsouzena pro týž čin ku trestu na svobodě v trvání nejméně šesti měsíců nebo ku trestu těžšimu;

b) byl-li čin trestný spáchán mimo území státu dožádaného;

c) není-li jeho stíhání podle zákonů státu dožádaného vyhrazeno jeho vlastním soudním úřadům.

2. Vydání bude rovněž povoleno pro pokus některého shora uvedeného trestního činu a nebo pro účastenství, jsou-li trestny podle zákonodárství obou stran smluvních.

Článek 2.

1. Smluvní strany nevydají svých vlastních občanů státních,

2. Podala-li osoba vyžadovaná ve státu dožádaném žádost za udělení státního občanství, dříve než trestný čin byl spáchán, může být rozhodnutí o žádosti za vydání odloženo až do vyřízení žádosti za udělení státního občanství.

Негово Величество Царя на Българите:

Господинъ Атанасъ Д. Буровъ,
Министъръ на Външните Работи и на Изповѣданията;

които, следъ като размѣниха пълномощията си, намѣрени въ надлежна форма се съгласиха върху следнитѣ постановления:

ГЛАВА I.

Членъ 1.

Предаване на престъпници.

1. Договорящите Страни се задължават да си предават взаимно, при поискване, лицата, намиращи се върху територията на едната от тяхъ и които се преследват или съ осъдени отъ съдебните власти на другата Страна, за всъкакво престъпление, за което предаването може да бъде допустнато отъ законите на замолената Държава:

а) Ако това престъпление споредъ законите на двете Държави, — макаръ тъзи закони и да се прилагат само въ нѣкои части отъ тъхната територия — е наказуемо съ лишаване отъ свобода поне за една година или съ нѣкое по-тежко наказание, или пъкъ ако лицето, чието предаване се иска, е било осъдено за същото престъпление съ лишаване отъ свобода най-малко за 6 месеца или на нѣкое по-тежко наказание;

б) Ако престъплението е било извършено извънъ територията на замолената държава;

в) Ако преследването на престъплението не е предоставено отъ законите на замолената Държава на нейните собствени съдебни власти,

2. Предаването ще се допушта също и въ случаи на опитъ за казаните престъпления или на съучастничество, когато случатъ съ наказуеми, споредъ законодателството на двете Договорящи страни.

Членъ 2.

1. Договорящите Страни не ще предаватъ своята собствени поданици.

2. Ако лицето, чието предаване се иска, е отправило молба за натурализация въ замолената Държава, преди да е било извършено престъплението, решението, относително искането за предаване може да бъде забавено, докато се разреши въпроса за натурализирането му.

Článek 3.

Trestné činy, pro něž nemůže být vydaní povolen.

Vydání povoleno nebude:

a) pro trestné činy politické nebo činy s nimi související. Dožádaný stát jedině jest povolán rozhodovati o tom, zda trestný čin jest této povahy. Za trestný čin politický ani za čin související s takovým činem trestním nebude pokládán útok proti hlavě jednoho ze smluvních států, proti králové bulharské, jakož i proti následníku trůnu bulharského a jeho choti, zakládá-li zločin vraždy (zabití) dokonané či nedokonané, pokusu nebo účastenství na takovém činu;

b) pro trestné činy povahy čistě vojenské;

c) pro činy, které jsou trestny výhradně podle zákonů o tisku;

d) pro trestné činy proti zákonům celním, daňovým a jiným zákonům finančním;

e) pro trestné činy, jichž stíhání je přípustno jen na soukromý návrh poškozené osoby a může být zastaveno jejím vzdáním se;

f) nastalo-li promlčení trestního stíhání nebo trestu podle zákonů platných ve všech částech území jediné ze smluvních stran, nebo podle zákonů státu, kde byl trestný čin spáchán, dříve než obviněný byl zatčen nebo obeslán k výslechu, nebo nelze-li jej stíhati nebo trest vykonati z jiných zákonních důvodů;

g) je-li vyžadovaná osoba stíhána ve státě dožádaném pro týž trestný čin, nebo bylo-li tam trestní řízení zastaveno, nebo pro týž čin vynesen rozsudek odsuzující nebo osvobozující, leč by zákony tohoto státu připouštěly obnovu trestního řízení vzhledem k novým okolnostem.

Článek 4.

Žádost za vydání.

1. Žádost za vydání jest podati v cesté diplomatické. Jest k ní připojiti buď spis obžalovací, zatykač nebo jinou soudní listinu jemu na roveň postavenou nebo odsuzující

Членъ 3.

Престъпления за които предаването не може да се допусне.

Предаването не ще се допуска:

а) за политически престъпни деяния или за деяния въ свръзка съ подобни престъпления. Замолената Държава е единствена компетентна да прецени, дали едно престъпление с отъ подобенъ характеръ.

Не се смята за политическо престъпление, нито въ свръзка съ подобно престъпление, посъгването извършено срещу Държавния Глава на една отъ договорящите Държави, противъ Царицата на България, както и противъ Наследника на Българския Престолъ и противъ неговата съпруга, когато това посъгане ще съставлява било убийство, било опитъ или съучастие въ такова.

б) за престъпления отъ чисто воененъ характеръ;

в) за престъпления, които съм наказуеми исклучително по закона за печата;

г) за престъпления наказуеми по законите за митниците, за данъците или други финансови закони;

д) за престъпления, чието преследване е допустимо само по тъжба на потърпевшата страна и може да бъде прекратено по нейно отказване;

е) ако преследването или наказанието е покрито съ давност, съгласно законите въ сила въ всички части на територията на едната отъ Договорящите Страни, или съгласно законите на Държавата, где престъпленето е било извършено, преди още обвиняемият да е бил задържанъ или призованъ за разпитъ, или пъкъ ако той не може да бъде преследванъ или наказанието не може да се приведе въ изпълнение по други законни мотиви;

ж) ако лицето, чието предаване се иска, се преследва въ замолената Държава за същото престъпление, или пъкъ ако преследването по отношение на него е било прекратено тамъ, или е било осъдено или оправдано за същото престъпление, освенъ, ако законодателството на тази Държава позволява повторното преследване, вследствие нови дани.

Членъ 4.

Искане за предаване.

1. Искането за предаване ще се прави по дипломатически редъ. То тръбва да се придружава, било отъ обвинителния актъ, било отъ постановление за задържане подъ стража,

rozsudek vynesený proti vyžadované osobě. V těchto listinách jest krátce uvésti čin, jeho kvalifikaci a připojiti k nim ověřený text trestního zákona dožadujícího státu, jehož bude použiti na trestný čin, jakož i zákona uvádějícího sazbu trestu.

2. Jde-li o trestné činy proti majetku, jest uvésti i výši škody skutečně vzešlé nebo rachatelem zamýšlené.

3. Tyto doklady jest připojiti bud' v pravopise nebo v opise, ověřeném soudem, nebo kterýmkoliv jiným příslušným úřadem státu, jenž o vydání žádá. Podle možnosti bude připojen popis vyžadované osoby, její podobenka nebo jiné údaje, jež mohou přispěti ke zjištění totožnosti.

Článek 5.

Kterého jazyka bude použito.

Listiny zmíněné v předchozím článku jest sepsati v jazyku státním (oficiálním) strany dožadující ve formě předepsané zákony státu dožadujícího a opatřiti úřední pečetí. Jest jim přiložiti překlady ve státním (oficiálním) jazyce státu dozádaného, jež budou pořízeny nebo ověřeny bud' příslušným úřadem, či přísežným tlumočníkem, který je opatří svým podpisem a svou pečetí, nebo úředním tlumočníkem strany dožadující.

Článek 6.

Dodatečná objasnění.

Vzejdou-li pochybnosti, zda trestný čin, jenž dal podnět k stíhání, spadá pod ustanovení této úmluvy, bude dožadující stát požádat o objasnění. Vydání bude povoleno jen tehdy, budou-li objasnění toho rázu, aby odstranila tyto pochyby.

Článek 7.

Opatření, aby vydání bylo zajištěno.

Jakmile dojde žádost za vydání s doklady uvedenými v článcích 4 a 5, zařídí stát dozádaný vše, čeho je třeba, aby osoba vyžadovaná byla zajištěna a předešlo se jejímu útě-

или отъ всъкакъвъ другъ съдебенъ актъ, имащъ същата сила, или пъкъ отъ присъда противъ лицето, чието предаване се иска. Тези книжа тръбва да означаватъ накратко престъпното деяние неговата квалификация и да бѫдатъ придружени отъ завърнения текстъ отъ наказателния Законъ на молящата Държава приложимъ за престъплението и опредѣлящъ наказанието, което то влече.

2. Когато се отнася за деяния противъ собствеността, ще тръбва да се означава размѣра на действителната загуба, или на оная която дължица е искалъ да причини.

3. Представенитѣ книжа тръбва да бѫдатъ въ оригиналъ или въ преписъ завърни отъ Съда или отъ всъка друга компетентна власт на молящата Държава. По възможност тѣ ще се придружаватъ отъ отличителните белези на исканото лице, неговата фотография или отъ други данни, които биха могли да установятъ неговата самоличност.

Членъ 5.

Езикъ който ще се употребява.

Поменатитѣ въ предишния членъ документи ще бѫдатъ съставени на официалния езикъ на молящата Държава въ изискуемата форма, съгласно законитѣ на тази последната и снабдени съ официалния печатъ. Ще бѫдатъ приложени също и преводи на официалния езикъ на замолената държава, извършени или завърни, било отъ компетентната власт, било отъ заклетъ преводачъ, който ще ги подписва и подпечатва съ свой печатъ, било отъ официаленъ преводачъ на молящата Страна.

Членъ 6.

Допълнителни пояснения.

Ако има съмнение по въпроса, дали едно престъпление, предметъ на преследването, влизи въ рамките на настоящата конвенция, отъ молящата Държава ще бѫдатъ искали пояснения. Предаването не ще се допуска, освенъ, ако дадениятъ пояснения бѫдатъ отъ естество да премахнатъ тези съмнения.

Членъ 7.

Мерки за осигуряване на предаването.

Веднага следъ получаване искалието за предаване, придружено отъ книжата, предвидени въ членове 4 и 5, замолената Държава ще вземе всички необходими мѣрки за да се оси-

ku, leč by se předem jevilo vydání nepří-pustným.

Článek 8.

Prozatímní zatčení.

1. V nutném případech může být vyža-dovaná osoba prozatímne zatčena již před podáním žádosti o její vydání na jakékoli oznámení zasláno poštou nebo telegraficky, je-li v něm odvoláno se na soudní zatykač nebo rozsudek a uveden-li současně trestný čin. Takové oznámení může být zasláno sou-dem nebo jiným k tomu příslušným úřadem státu dožadujícího přímo příslušnému úřadu státu dožádaného.

2. Příslušné úřady obou smluvních stran mohou i bez takového oznámení prozatímne zatknoti každou osobu, jež byla vypátrána na jejich území a jest hlášena úřady druhé strany nebo stihána v jejích příslušných po-licejních listech nebo rejstřících.

3. Úřad, který provedl zatčení osoby podle odstavce 1 a 2 tohoto článku, uvědomí o tom bez průtahu úřad, který o toto zatčení žádal, nebo úřad, jímž tato osoba jest dle sdělení uveřejněného v policejních listech nebo rej-střících stihána, a sdělí mu současně místo, kde osoba ta jest držena.

4. Nepodá-li druhá strana smluvní do pat-nácti dnů poté, co bylo oznámení podle ho-řejších ustanovení odesláno, zprávu, že bude žádáno za vydání zatčené osoby, může tato osoba být propuštěna.

Článek 9.

1. Zatčená osoba může rovněž být pro-puštěna, nedojde-li žádost o její vydání s do-klady uvedenými v článcích 4 a 5 do šesti týdnů ode dne, kdy odeslána byla zpráva o jejím zatčení podle odstavce 8 předchozího článku.

2. Také bude možno propustiti zatčenou osobu, bylo-li žádáno za dodatečné objasnění podle článku 6 a nedojdou-li tato objasnění

guri za лицето, чието предаване се иска и за да предотврати избъгването му освенъ, ако предаването му още въ самото начало се сметне за неприемливо.

Членъ 8.

Временно задържане.

1. Въ случай на спешност, лицето, чието предаване се иска може да бъде временно задържано, даже и преди искането за предаване да е било получено, само по съобщение, предадено по пощата или по телеграфа, при условие да се спомене за постановлението за задържане подъ стража или за присъдата, а също и да бъде отбелезано и престъплението. Това съобщение може да бъде отправено направо отъ Съда или отъ друга компетентна власт на молящата Държава до компетентната власт въ замолената Държава.

2. Компетентнитѣ власти на всѣка една отъ Договорящите Страни ще могатъ да заповѣдатъ, даже и при липса на подобно съобщение, временното задържане на всѣко лице, от-крито на тѣхна територия и показано отъ властитѣ на другата страна или пъкъ отбелезано като дирено отъ полицията, въ тѣхнитѣ респективни бюлетини или регистри.

3. Власти, която е заповѣдала задържането на едно лице, съгласно алпини 1 и 2 отъ настоящия членъ уведомява затова незабавно властта, която е искала това задържане или пъкъ властта, отъ която лицето е било пре-sledвано, съгласно съобщението, публикувано въ полицейските бюлетини или регистри, като същевременно означи и мѣстото на неговото задържане.

4. Ако въ срокъ отъ 15 дена, считанъ отъ датата, когато е било из prateno това извѣстие, съгласно горнитѣ постановления, другата Договоряща страна не уведоми, че ще иска предаването на задържаното лице, то може да бъде пустнато на свобода.

Членъ 9.

1. Ако искането за предаване, придружено отъ книжата, изброени въ чл. чл. 4 и 5, не се получи въ срокъ отъ 6 седмици, считанъ отъ дня когато е било из prateno предвиденото въ ал. 3 отъ предидуция членъ съоб-щение за задържане, задържаното лице може също да бъде пуснато на свобода.

2. Въ случай, когато допълнителни пояснения биха били искани съгласно чл. 6, задър-жаното лице може също да бъде освободено,

státu dožádaného v přiměřené lhůtě, kterou stát dožádaný určil. Lhůta tato může být k odůvodněné žádosti prodloužena.

Článek 10.

D o ž á d á n í r ú z n ý c h s t á t ū z a v y d á n í .

1. žádá-li vedle smluvní strany ještě jiný nebo několik jiných států za vydání téže osoby, může ji dožádaný stát vydati buď státu, jehož je příslušníkem, nebo státu, na jehož území trestný čin byl spáchán.

2. Není-li mezi státy, které za vydání žádají, stát, jehož osoba ta je příslušníkem, může jej stát dožádaný zpraviti o žádostech došlých od jiných států, při čemž mu určí lhůtu patnácti dnů, aby prohlásil, zda hodlá rovněž žádati o její vydání. Ustanovení článku 9, odstavce 1, bude rovněž použiti o jeho žádosti za vydání.

Jinak bude vyžadovaná osoba vydána státu, na jehož území se dopustila nejtěžšího trestného činu, a jde-li o činy stejně těžké, státu, jehož žádost za vydání došla nejdříve.

3. Případné závazky, jež některá ze smluvních stran na se vzala již dříve vůči jiným státům, zůstávají témoto ustanoveními nedotčeny.

Článek 11.

K d y b u d e v y d á n í o d l o ž e n o .

1. Je-li vyžadovaná osoba stíhána anebo byla-li odsouzena na území dožádaného státu pro jiný trestný čin než ten, který dal podnět k žádosti za vydání, nebo je-li tam z jiné příčiny ve vazbě, lze vydání odložiti do doby, kdy bude řízení skončeno a v případě odsouzení trest odpykán nebo prominut, nebo vazba, v níž se nachází, z jiných důvodů skončena.

2. Tento odklad nebude závadou, aby nebylo ihned o vydání rozhodnuto.

Článek 12.

D o č a s n é v y d á n í v y ž á d a n é o s o b y .

Mohl-li by však odklad vydání uvedený v odstavci 1, článku 11, podle zákonů státu

ako тъзи пояснения не са били дадени на замолената Държава въ подходящия срокъ определът отъ нея. Този срокъ, при мотивирано искане, може да бъде продълженъ.

Членъ 10.

Искане за предаване представено отъ повече държави.

1. Ако лицето, чието предаване се иска отъ една отъ Договорящите Стари, се търси също отъ една или повече други Държави, замолената Държава е свободна да го предаде било на Държавата, чийто поданикъ е, било на Държавата, върху територията на която е било извършено престъплението.

2. Ако Държавата, чийто поданикъ е лицето, не е между молящите Държави, замолената Държава може да я уведоми за получението искания отъ страна на другите Държави, като и определи единъ срокъ отъ 15 дена, въ който да съобщи дали и тя съмъта да иска предаването. Постановленията на чл. 9 ал. 1 ще бъдатъ също приложими по отношение нейното искане за предаване.

Инакъ исканото лице ще бъде предадено на Държавата, върху територията на която то е извършило най-тежкото престъпление и въ случай на престъпления отъ еднаква тежкост, на Държавата, чието искане за предаване е стигнало първо.

3. Тъзи постановления не парушаватъ евентуалните задължения, поети по-рано отъ една отъ Договорящите Държави спръмо други Държави.

Членъ 11.

Отлагане на предаването.

1. Ако исканото лице се преследва или е осъдено върху територията на замолената Държава за нѣкакво друго престъпление отъ това, което е мотивирано искането за предаване или пъкъ ако е задържано по други причини, предаването му може да бъде отложено до като се привърши преследването, или въ случай на осъждане до като изтърпи наказанието си или бъде освободено отъ него, или пъкъ до като се привърши неговото задържане, станало по други мотиви.

2. Това отлагане не ще попречи да се вземе веднага решение по въпроса за предаването.

Членъ 12.

Временно предаване на търсеното лице.

Ако отлагането на пomenatото въ първата алинея на членъ 11 предаване би могло, обаче,

dožadujícího míti v zálepě bud' promlčení nebo jiný vážný škodlivý účinek pro trestní řízení, lze povoliti dočasné vydání vyžadované osoby, není-li proti tomu závažných námitek a pod podmínkou, že vydaný bude vrácen, jakmile budou ve státu dožadujícím skončeny úkony trestního řízení, pro něž osoba byla dočasně vyžádána.

Článek 13.

M e z e v y d á n í .

1. Osoba vydaná nesmí být stíhána ani trestána ve státě, jemuž bylo vydání povoleno, nebo dále vydána jinému státu pro jiný trestní čin než pro ten, pro který bylo vydání povoleno.

2. Pro jiné činy trestné spáchané před vydáním bude lze stíhati, trestati nebo dále vydati osobu vydanou toliko

a) dá-li stát, který vydání povolil, k tomu dodatečné svolení. Tohoto svolení nelze odpríti, jestliže podle této úmluvy vztahuje se povinnost k vydání i na tyto trestné činy. Stát, který pachatele vydal, může žádati, aby o toto svolení bylo žádáno ve formě předepsané pro žádosti za vydání s doklady uvedenými v článcích 4 a 5;

b) neopustila-li tato osoba vlastní vinou území státu, jemuž byla vydána, do jednoho měsíce ode dne, kdy trestní řízení tam bylo skončeno, a v případě, že byla odsouzena, ode dne, kdy trest byl tam odpykán nebo prominut, nebo vrátila-li se tam později.

3. Stát, jemuž bylo dánododatečné svolení podle odstavce 2 a), sdělí státu, který je dal, konečný výsledek trestního řízení a ověřený opis rozsudku.

Článek 14.

P r ú v o z z l o č i n c ů .

1. Jde-li o vydání pachatele mezi jednou ze smluvních stran a státem třetím, bude k žádosti povolen průvoz této osoby územím druhé strany smluvní.

2. Ustanovení o povolení k vydání vztahují se stejně na tento průvoz.

da има за последствие, съгласно законите на молящата Държава, давност или други важни пречки за следствието, исканото лице може да се предаде временно, освен, ако важни съображения не допускат това и при условие че предадението ще бъде върнатъ веднага, иомъ като въ молящата Държава бъдат привършени следствията действия, за които е било изискано временно лицето.

Членъ 13.

Ограничение въ право на предаване.

1. Лицето, което се предава, не може да бъде преследвано нито наказано въ Държавата, въ полза на която е било допуснато предаването, нито предавано на трета Държава заради престъпление друго, освенъ това за което е било разрешено предаването.

2. За други престъпления, извършени преди предаването, лицето, което се предава, ще може да бъде преследвано, наказано или предавано на трета държава само:

а) Ако Държавата, която е разрешила предаването, се съгласи впоследствие. Това съгласие не може да бъде отказано, ако предаването за въпросните престъпления е предвидено по настоящата Конвенция. Държавата, която е предала дееца, може да изиска щото това съгласие да бъде поискано по формата установена за искането на предаване съ нуждните книжа изброени въ чл. 4 и 5;

б) Ако казаното лице не е напуснало по своя вина територията на Държавата, на която е било предадено, до единъ месецъ отъ дня, когато углавното производство е било тамъ привършено и, въ случай на осъждане, отъ дена, когато е изтърпяло тамъ паказанието си, или следъ като е била помилвано или пъкъ ако тамъ се е завърнало отново.

3. Държавата, въ полза на която е било дадено съгласие споредъ ал. 2-а, ще уведоми Държавата, която е дала съгласието си, за крайния резултатъ отъ углавното производство, като и изпрати единъ завърренъ преписъ отъ присъдата.

Членъ 14.

Превозване на престъпници.

1. Ако предаването на единъ престъпникъ става между едната отъ Договорящите Страни и между една трета Държава, другата страна ще разреши, при поискване, неговото превозване презъ своята територия.

2. Разпорежданията, относително допущането на предаването, се прилагатъ също и за превозването.

3. Průvoz bude proveden orgány strany dožadované způsobem a směrem, který jí bude určen.

4. Neprokáže-li stát žádavší o vydání ve lhůtě jednoho měsíce ode dne, kdy byl zpraven, že mu bylo povoleno, že stát, jehož územím jest osobu vyžadanou provéstí, k průvozu svolil, pozbude povolení vydání platnosti.

HLAVA II.

Článek 15.

Právní pomoc ve věcech trestních.

1. Smluvní strany poskytnou si navzájem právní pomoc v trestních věcech. Zejména dají doručiti spisy týkající se řízení trestního osobám, které se nalézají na jejich území, budou prováděti úkony výšetřovací, jako výslech svědků a znalců, soudní ohledání, prohlídku a zabavení věcí a předávati sobě spisy soudní a věci doličné.

2. Nebudou však doručovány odsuzující rozsudky, jakož i obsílky k výslechu osob jako obviněných, jež budou vydány soudy jedné smluvní strany proti příslušníkům druhé smluvní strany. Také nelze vyslechnouti příslušníka jedné smluvní strany jako obviněného na dožádání druhé strany.

3. Dožádání o právní pomoc, které jest sepsati v řeči státní (oficielní) dožadujícího státu a opatřiti pečetí dožadujícího úřadu, bude předáno ministerstvem spravedlnosti dožadujícího státu přímo ministerstvu spravedlnosti dožádaného státu, anebo jde-li o osoby vojenské, nejvyšší vojenskou soudní správou státu dožadujícího nejvyšší soudní správě státu dožádaného. Ustanovení článku 5 o překladech vztahují se také na žádost a její přílohy.

4. Vyřízení dožádání za právní pomoc ve věcech trestních stane se podle zákonů státu, kde žádaný úkon trestního řízení má být proveden. Dotyčné protokoly nebudou překládány do jazyka státního (oficielního) státu dožadujícího.

3. Превозването ще се извършва отъ органите на замолената Страна, по начинъ и по пътя опредѣленъ отъ няя.

4. Ако въ срокъ отъ единъ месецъ, считанъ отъ дена, когато молящата Държава е била уведомена, че предаването е разрешено, тази последната не представи доказателство за съгласие, относително превозването отъ страна на Държавата, презъ чиято територия исканото лице тръбва да бъде прекарано, разрешението за предаването ще бъде унищожено.

ГЛАВА II.

Членъ 15.

Съдебна помощ по угловни дѣла.

1. По угловни дѣла Договорящите Стари ще си даватъ взаимно съдебна помощ. Тѣ ще връчватъ съдебните книжа, относящи се до угловното производство, на лица намиращи се въ тѣхна територия, ще извършватъ следствени действия, като изслушване на свидѣтели и вещи лица, правене огледи, претърсвания и изземвания на предмети и ще си предаватъ взаимно съдебните книжа и веществените доказателства.

2. Обаче, осъдителните присъди и призовки за обвиняемъ, издадени отъ съдилищата на една отъ Договорящите Стари срещу поданиците на другата Страна, не ще се връчватъ на тези последните. Също така, поданикъ на една отъ Договорящите Стари не ще може — по искане на Другата Страна — да бъде разпитванъ като обвиняемъ.

3. Искането за съдебна помощ ще бъде съставено на официалния езикъ на молящата Държава, скрепено съ печата на съответната моляща власт и ще се предава направо отъ Министерството на Правосъдието на молящата Държава до това на замолената Държава, ресpektивно за военни лица, отъ висшата военно-съдебна власт на молящата Държава до тая на замолената Държава. Разпорежданятията на чл. 5, относително превеждането, се прилагатъ също и по отношение на въпросното искане и приложениетъ документи.

4. На искането на съдебна помощ по угловни дѣла ще се дава ходъ, при спазване законите на Държавата върху територията на която исканото следствено действие тръбва да се извърши. Съответните протоколи няма да се превеждатъ на официалния езикъ на молящата Държава.

Článek 16.

Kdy lze odepřítí právní pomoc.

Právní pomoc ve věcech trestních lze odepřítí v těch případech, kde podle ustanovení této úmluvy není povinnost k vydání stíhané osoby.

Článek 17.

Obeslání a předvedení osob, nacházejících se na území druhého smluvního státu.

1. Jeví-li se v trestní věci, která je projednávána před soudy jednoho smluvního státu, nutným nebo žádoucím, aby se svědek nebo znalec nacházející se na území druhého smluvního státu osobně dostavil, a obeslou-li ho soudy ty prostřednictvím soudů státu druhého, doručí mu tyto obsílku, dajíce mu na vůli, chce-li ji vyhověti cíli nic.

2. Výlohy spojené s osobním dostavením se svědka nebo znalec hradí stát dožadující. Již v obsílce bude udán peníz, který bude vyplacen svědkovi nebo znalcovi na úhradu cesty a pobytu, jakož i výše zálohy, kterou stát dožadující bude moci proti náhradě státem dožadujícímu vyplatiti obeslané osobě, jakmile tato prohlásí, že chce obsílce vyhověti.

3. Svědek nebo znalec, ať přísluší kamkoliv, nacházející se na území jedné ze smluvních stran, jenž na obsílku uvedenou v odstavci 1 dobrovolně se dostaví před soudy druhé strany, nesmí tu být stíhan ni vězněni pro dřívější trestné činy nebo odsouzeni, nì pod záminkou spoluvinu na činu, který jest předmètem trestního řízení, v némž vystupuje.

4. Osoby ty pozbudou však této výhody, neopustí-li vlastní vinou území dožadujícího státu do tří dnù od té doby, kdy jich přítomnosti u soudních instancí nebylo již třeba.

5. Je-li svědek obeslaný podle odstavce 1 ve vazbě na území státu dožádaného, lze žádati za jeho dodání se závazkem, že bude tam co

Членъ 16.

Кога може да се откаже съдебна помощ.

Съдебна помощ по углавни дѣла може да се откаже въ случай, когато, съгласно разпорежданията на настоящата Конвенция, нѣма задължение да се допустие предаването на преследваното лице.

Членъ 17.

Призоваване и явяване на лица намиращи се върху територията на другата Договоряща Държава.

1. Ако въ едно углавно дѣло, висяще предъ съдилищата на една отъ Договорящите Държави, се намѣри за нуждно или желателно личното явяване на свидѣтель или вещо лице намираще се върху територията на другата Договоряща Държава и ако тези съдилища покаятъ свидѣтеля или вещото лице, чрезъ съдилищата на другата Държава, тези последните ще му връчатъ призовката като му предоставятъ да се отзове на нея или не.

2. Разноските по личното явяване на свидѣтеля или вещото лице ще се понасятъ отъ молящата Държава. Самата призовка ще опредѣля и сумата, която ще се даде на свидѣтеля или вещото лице, като обезщетение за пътни разноски и дневни пари, както и размѣра на аванса, който замолената Държава може да направи на призованото лице, щомъ като то заяви, че желае да се отзове на призовката, при условие да и бѫде повърнатъ отъ молящата Държава.

3. Никакъвъ свидѣтель или вещо лице, отъ каквато и да е народност, намиращ се въ територията на една отъ Договорящите Държави и който възъ основа на призовката, помената въ ал. 1, би се явилъ доброволно предъ съдилището на другата Страна, не може да бѫде преследванъ или затварянъ за предшествуващи деяния или присѫди, нито подъ предлогъ на съучастничество въ деянията, предметъ на углавния процесъ, въ който това лице се призовава.

4. Обаче, тѣзи лица губятъ това преимущество, ако тѣ не напуснатъ по своя вина територията на молящата Държава до три дена отъ момента, когато тѣхното присѫствие предъ съдебните инстанции е престанало да бѫде необходимо.

5. Ако призованиетъ съгласно ал. 1 свидетель се намира подъ арестъ въ територията на замолената Държава, неговото явяване може

nejdříve vrácen. Takovou žádost bude lze za mítnout pouze ze závažných důvodů, zejména bude-li obeslaný vězeň tomu výslovně odporovat.

6. Za podmínek shora uvedených bude také povolen průvoz tam i zpět územím jedné smluvní strany osoby, která jest ve vazbě na území třetího státu, pokládá-li druhá smluvní strana za nutno, aby byla postavena tváří v tvář s osobou stíhanou nebo slyšena jako svědek.

Článek 18.

Vydání věcí doličných.

1. Úřady obou smluvních stran vydají si navzájem na požadání věci, jichž obviněný nabyl trestným činem nebo jež slouží k provedení důkazu, a to i tehdy, podléhají-li věci tyto zabavení neb propadnutí.

2. Jsou-li věci ty v držení obviněného v době jeho vydání nebo průvozu, budou, pokud možno, vydány současně s osobou vydanou. Budou vydány i tehdy, nemůže-li vydání obviněného již povolené být provedeno pro jeho úmrtí nebo útěk. Vydání věci bude se rovněž vztahovati na věci uvedené v odstavci 1, jež obviněný schoval nebo uložil ve státě povolujícím vydání, a jež byly později vypátrány.

3. Práva osob třetích k těmto věcem nabýtá zůstávají nedotčena; tu nutno bude vráti věci ty dožádanému státu, po skončení řízení trestního co nejdříve a bez náhrady.

4. Stát, který byl dožádán o vydání předmětů uvedených v odstavcích 1 a 2, může je prozatímně podržeti, má-li za to, že jich bude třeba pro trestní řízení. Může je rovněž předati s výhradou, že mu budou k témuž účelu na čas propůjčeny, a to se závazkem, že je vrátí, jakmile to bude možno.

da bude poiskano само при задължение, че ще бъде повърнатъ въ най-краткия възможенъ срокъ. Подобно искане не може да се отхвърли, освенъ по важни съображения, особено ако призованото задържано лице се противопоставя изрично.

6. Също ще се допуска, при условията посочени по-горе, превозването, отивање и връщане, презъ територията на една отъ Договорящите Страна, на лице задържано въ територията на трета държава, което другата Договоряща Страна би намерила за нужно да постави въ очна ставка съ обвиняния, или да разпита като свидетель.

Членъ 18.

Предаване на веществени доказателства.

1. Властите на двете Договорящи Стари ще си предават взаимно, при поискване, предметите, които обвиняемият притежава вследствие на престъплението или пъкът които могат да служатъ, като веществени доказателства, даже и тогава, когато казанието предмети подлежатъ на секвестър или конфискация.

2. Ако тези предмети се намиратъ въ владѣніе на обвиняемия, въ време на неговото предаване или неговото превозване, тѣ ще бѫдатъ предадени по възможност сѫщевременно съ самия него. Предаването на тези предмети ще става даже и тогава, когато разрешената екстрадиция не може да стане, вследствие смъртъта или бѣгството на обвиняемия. Предаването на предметите трѣбва да обгръща също всички предмети поменати въ ал. 1, които обвиняемия е скрилъ или вложилъ въ Страната, която е разрешила предаването и които биха били намѣрени въ последствие.

3. Запазватъ се правата третите лица, придобити върху въпросните предмети, които въ този случай трѣбва да бѫдатъ върнати по възможност по-скоро и безъ разиски на замолената Държава, следъ свършването на процеса.

4. Държавата, отъ която ще бѫде изискано предаването на предметите, поменати въ ал. ал. 1 и 2, може да ги задържи временно, ако намира, че ще бѫдатъ нужни за сѫдебното следствие. Тя може също, при придаването, да си запази правото тѣ да й се заематъ за известно време за сѫщата целъ, като поема задължението да ги върне отъ своя страна, щомъ като това бѫде възможно.

Článek 19.

Sdělování odsuzujících rozsudků a výtahů z trestních rejstříků.

1. Smluvní strany se zavazují, že si budou navzájem sdělovat cestou diplomatickou každé tři měsíce právoplatné rozsudky odsuzující nebo výtahy ze všech právoplatných rozsudků, podmínečné rozsudky v to pojímajíc, jež budou vydány jich soudy proti příslušníkům strany druhé, pokud jsou zapsány podle platných předpisů v jejich rejstřících trestních nebo rejstřících soudních.

2. Sdělí si rovněž pozdější rozhodnutí, jež se týkají těchto odsouzení a jsou zapsána do trestních nebo soudních rejstříků.

3. Úřady každé ze smluvních stran, pověřené vedením rejstříků trestních nebo soudních, podají bezplatně úřadům druhé strany na jejich přímou žádost informace z rejstříků trestních nebo soudních o jednotlivých případech.

Článek 20.

Náklady právní pomoci ve věcech trestních.

1. Výlohy způsobené dožádáním o vydání neb o jinou právní pomoc ve věcech trestních ponese smluvní strana, na jejímž území vznikly. Úřady strany dožádané sdělí však straně dožadující výši těchto výloh, aby mohly být vymoženy od osoby k tomu povinné. Obnosy takto vymožené náleží státu dožádanému.

2. Výjimku tvoří výlohy za dobřozdání jakéhokoliv druhu, jakož i výlohy vzniklé předvoláním nebo předvedením osob, jež se nalézají ve vazbě na území dožádaného státu. Tyto výlohy ponese stát dožadující. Rovněž připadají k tíži státu dožadujícího výlohy spojené s dočasným vydáním a vrácením osob podle článku 12, jakož i ony, jež vzešly průvozem a vydržováním osob, jichž vydání nebo dočasné vydání bylo povoleno na území průchodních států.

Членъ 19.

Съобщаване на осъдителните присъди и извлеченията отъ регистра за съдимостъ.

1. Договорящите Стари се задължават да си съобщават взаимно по дипломатически редъ, всъко тримесечие, присъдите влязали въ законна сила, или извлечения отъ всички окончателни присъди, включително и условните; произнесени отъ съдебните власти противъ поданиците на другата Страна до толкова, доколкото тък са вписани, съгласно действуващи предписания, въ регистъръ за съдимост или съдебни дневници.

2. Тък ще си съобщават също по-нататъшните си решения, относително поменатите присъди, вписани въ регистъръ за съдимост или съдебни дневници.

3. Властият на една отъ Договорящите страни, натоварени съ воденето на регистъръ за съдимост или съдебни дневници, ще доставят безплатно на властите на другата Страна по молба, отправена направо до тяхъ, сведения отъ регистъръ за съдимост или съдебни дневници, засегащи частните случаи.

Членъ 20.

Разноски за съдебната помощъ отъ углавенъ характеръ.

1. Разноските, причинени отъ искането за предаване, или за всяка друга помощъ отъ углавенъ характеръ, ще бъдатъ въ тяжесть на Страната върху територията, на която тък са били причинени.

Властият на замолената Страна ще съобщаватъ, при все това, на молящата Страна, размѣра на тези разноски, за да бъдатъ тък изплатени отъ лицето, задължено да ги понесе. Получените суми отъ лицето се даватъ на замолената Държава.

2. Правятъ изключение обезщетенията на различните експертизи, както и причинените разноски отъ призоваването или довеждането на лица, които са задържани върху територията на замолената Държава. Тези разноски ще бъдатъ изплатени отъ молящата Държава. Ще бъдатъ така също въ тяжесть на молящата Държава и разноските свързани съ временното предаване и връщане на лицата поменати въ чл. 12 отъ настоящата Конвенция, както и ония за транзита и издръжката презъ територията на чуждите Държави, на лицата, на които временното предаване или екстрадицията е била разрешена.

HLAVA III.

Článek 21.

Ustanovení konečná.

1. Tato úmluva, sepsaná jazykem česko-slovenským a bulharským, jejíž obě znění jsou stejně původní, bude ratifikována a ratifikační listiny budou co nejdříve v Praze vyměněny.

2. Nabude působnosti měsíc po výměně ratifikačních listin a zůstane v platnosti, pokud jedna ze smluvních stran šest měsíců předem neoznámí straně druhé svůj úmysl, aby úmluva pozbyla působnosti.

Tomu na svědomí zmocněnci podepsali tuto úmluvu a opatřili ji svými pečeťmi.

Dáno v dvojím vyhotovení v Sofii, dne 15. května roku tisícího devítistéhodvacátého-šestého.

(L. S.) BOHDAN PAVLŮ.

(L. S.) Dr. EMIL SPIRA.

(L. S.) A. D. BOUROV.

ГЛАВА III.

Членъ 21.

Заключителни постановления.

1. Настоящата конвенция съставена на чехословашки и на български езици, на която и двата текста имат еднаква достовърност, ще бъде ратифицирана и ратификацият ще бъдат размѣнени, по възможност по скоро въ Прага.

2. Тя ще влезе въ сила единъ месецъ следъ размѣната на ратификацият и ще остане въ сила до тогава, докогато една отъ Договорящите Стани не съобщи на другата, 6 месеца предварително, намѣрението си да прекрати действието ѝ.

Въ уверение на това, Пълномощниците подписаха настоящата Конвенция и поставиха своите печати.

Направена въ двоенъ екземпляръ въ София на 15 май хиляда деветстотинъ двадесет и шестата година.

(М. П.) БОГДАНЪ ПАВЛУ.

(М. П.) Д-ръ ЕМИЛЪ СПИРА.

(М. П.) А. Д. БУРОВЪ.

Dodatkový protokol.

Zmocněnci republiky Československé a království Bulharského, podepisujíce úmluvu o vydávání zločinců a právní pomoci ve věcech trestních, dohodli se, že smluvní strany si oznamí, kterým úřadům náleží vésti rejstřík trestní nebo soudní a jež jsou povinny podávat příslušné informace, a že si sdělí seznamy pohraničních míst, kde budou osoby vydané předávány nebo přejímány, a úřady k tomu povolené.

Tento protokol tvoří nedílnou součást úmluvy.

Tomu na svědomí podepsali zmocněnci tento dodatkový protokol.

Dáno v dvojím vyhotovení v Sofii, dne 15. května 1926.

BOHDAN PAVLŮ.

Dr. EMIL SPIRA.

A. D. BOUROV.

Допълнителенъ протоколъ.

Пълномощниците на Чехословашката Република и на Царство България подписват Конвенцията за предаване и съдебна помощ по главни дѣла, заявяватъ, че сѫ се съгласили щото Договорящите Стани да си съобщават списъка на властите, натоварени съ водене на регистри за съдимост или съдебни дневници и задължени да даватъ сведения, както и списъци на граничните пунктове и на власти, които сѫ натоварени да приематъ или да предаватъ лицата подлежащи на екстрадиция.

Настоящият протоколъ съставлява нераздълна часть отъ Конвенцията.

Въ уверение на това, Пълномощниците подписаха настоящия допълнителенъ протоколъ.

Направенъ въ двоенъ екземпляръ, въ София на 15 май 1926 година.

БОГДАНЪ ПАВЛУ.

Д-РЪ ЕМИЛЪ СПИРА.

А. Д. БУРОВЪ.

PROZKOUMAVŠE TUTO ÚMLUVU A DODÁTKOVÝ PROTOKOL, SCHVALUJEME A POTVRZUJEME JE.

TOMU NA SVĚDOMÍ JSME TENTO LIST PODEPSALI A K NĚMУ PEČET REPUBLIKY ČESkosLOVENSKÉ PŘITISKNOUTI DALI.

NA HRADĚ PRAŽSKÉM, DNE 16. PROSINCE LÉTA TISÍCIHO DEVÍTISTEHO DVACÁTEHO ŠESTÉHO.

PRESIDENT REPUBLIKY ČESkosLOVENSKÉ:

T. G. MASARYK v. r.

ZA MINISTRA ZAHRANIČNÍCH VĚCÍ:

A. ŠVEHLA v. r.

Tato úmluva vyhlašuje se s tím, že ratifikační listiny byly vyměněny v Praze dne 19. února 1927; podle čl. 21 úmluvy nabývá tato mezinárodní působnosti měsíc po výměně ratifikačních listin.

Dr. Beneš v. r.